

კომენტარული აზრი

გაღამდგარი „ბიჭები“ პოლიტიკოსები არ არიან!

ეკონომიკურ საკითხებში პრემიერ-მინისტრის თანაშემწე რომან ჩხენკელმა და მთავრობის ადმინისტრაციის რეგიონებსა და ადგილობრივ თვითმმართველობებთან ურთიერთობის დეპარტამენტის უფროსმა აკაკი ჩხენკელმა თანამდებობა საკუთარი განცხადების საფუძველზე დატოვეს. პრემიერ-მინისტრის უახლოესი გარემოცვის წევრების, მძებნი ჩხენკელების შესახებ ბოლო თვეების განმავლობაში ვრცელდებოდა ინფორმაცია, რომ ისინი მონაწილეობდნენ ბიზნეს-გარიგებებში.

თუმცა, თავად ჩხენკელებს ბრალდებაზე კომენტარი არც მაშინ გაუვითებიათ, როდესაც სახელმწიფო სტრუქტურაში მოღვაწეობდნენ და არც ახლა, რიგითი მოქალაქის პოზიციიდან აკეთებენ. ცნობილია მხოლოდ ის, რომ მძებნი ჩხენკელებმა თანამდებობა საკუთარი განცხადების საფუძველზე დატოვეს. დაინტერესდება თუ საგამოძიებო უწყება მძებნის მოღვაწეობით, ჯერჯერობით უცნობია, თუმცა, ყოფილი პრემიერ-მინისტრის ყოფილი მრჩეველი გია ხუბაშვილი თვლის, რომ თუ საჭირო გახდა, მათი საქმიანობით შესაბამისი ორგანოები უნდა დაინტერესდნენ.

დღეს ბიზნესში იღვწის უბრალოდ.

— ამ უცნაურ ცვლილებებში, ყველაზე საინტერესო არის მძებნი ჩხენკელების მიერ თანამდებობის დატოვება. ოფიციალური მიზეზი უცნობია, მხოლოდ მინიშნება გააკეთა ნოდარ ჯავახიშვილმა, რომ ტენდერების საქმე უნდა მოაგვაროს. სწორედ, მძებნი ჩხენკელების შესახებ ბოლო თვეების განმავლობაში ვრცელდებოდა ინფორმაცია, რომ ისინი მონაწილეობდნენ ბიზნეს-გარიგებებში. — პირდაპირ გეტყვი, რომ არც ვიცი, ვინ არიან, ან რითი იყვნენ დაკავებული ეს ადამიანები. მაგრამ, თუ კითხვა ისე იქნება დასმული, რომ შეიძლება თუ არა მათ მიმართ დაისვას კითხვები? — კითხვა შეიძლება ყველას მიმართ დაისვას. ამ კითხვებზე პასუხის გაცემა მათ ინტერესებში უნდა იყოს. როდესაც ამ ტენდერების რევიზირება მოხდება და ბატონი ნოდარ ჯავახიშვილი თავის დასკვნას დადებს, კარგი იქნება თუ ეს დასკვნა გასაჯაროვდება. არ ვიცნობდი ჩხენკელებს, თუმცა, რას აკეთებდნენ ჩხენკელები არაფორმალურად ამის შესახებ პრესა წერდა და თუ საჭირო გახდა, ალბათ, მათი საქმიანობით შესაბამისი ორგანოები უნდა დაინტერესდნენ. მე ვერაფერს გეტყვი.

— თქვენ როგორ შეგიძლიათ შეაფასოთ ის პროცესები, რომელიც ახლა ვითარდება? ფაქტია, რომ თანამდებობას მასიურად ტოვებენ პრემიერთან დაახლოებული გუნდის წევრები. ამ ადამიანებზე ბევრს საუბრობდნენ, რომ ისინი ეროვნულ ტენდერებში, ლობირებდნენ ბიზნესებს და ა.შ.

— როდესაც მაღალი თანამდებობის რამდენიმე პირი, ერთდროულად მიდის თანამდებობიდან და მათ შორის მძებნი, ბუნებრივია, რომ ეს რაღაცას უკავშირდება. ეს არაა ჩვეულებრივი გადადგომები. ეს ადამიანები, რომლებიც უკვე გადადგნენ, არც ერთი არაა პოლიტიკური ძალის წარმომადგენელი. ისინი პირადად პრემიერ-მინისტრის კადრები არიან და რაღაცნაირად, ურთიერთკავშირი ამ ადამიანებს შორის ლოგიკურად ჩანს. იმდენად თეთრი ძაფით არის ყველაფერი ნაკერი, რომ აქედან სხვა დიაგნოზის დასმა უბრალოდ, შეუძლებელია. რაც შეეხება კონკრეტულად, იმის მეტი რაც პრესაში იწერებოდა, არაფერი ვიცი. ბუნებრივია, თუ ვინმეს მიმართ არის კითხვები, ეს უნდა იქნეს გამოკვლეული.

— ბოლო მონაცემით 10-მა თანამდებობის პირმა დატოვა ხელისუფლება. მართალია, დაბალი რანგის ჩინოსნები არიან, მაგრამ ძალიან მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილების მიღებაში მონაწილეობდნენ, ყველას მიერ ერთდროულად გადაწყვეტილების მიღება, იმ მოტივით, რომ პრემიერთან დაახლოებული პირები არიან და ამიტომ ტოვებენ თანამდებობას, ეს რამდენად დამაჯერებელი ვერსიაა?

— ეს არაა დამაჯერებელი ვერსია. საერთოდ, როდესაც ვსაუბრობთ მედიასთან, იმდენი პატივი უნდა ვცეთ, არ ვუთხრათ ის, რისიც ჩვენ თვითონ არ გვჯერა. იგივე, როდესაც ვსაუბრობთ ზვიად ჯანყარაშვილზე, ჩემი აზრით, მთავარი ფაქტორი არ იყო ნა-

თესაობა. მას არაერთხელ გამოუცხადა პრემიერ-მინისტრმა პირადი ნდობა, დანტყული იმით, რომ მისი შს მინისტრობის დროს იყო გენინსპექციის უფროსი, შემდეგ ჯანყარაშვილმა დატოვა თანამდებობა, მაგრამ ის მეორედ შემოიყვანა თამაშში პრემიერ-მინისტრმა.

თუ ვისაუბრებთ ნათესაურ კავშირზე, ეს არ იქნება მთლად ლოგიკური განცხადება. სხვათა შორის, პირველად თანამდებობის დატოვების დროსაც, ანალოგიური განცხადება გააკეთა. თუ ნათესაობის გამო დატოვა პირველად თანამდებობა, მაშინ მეორედ რატომ დაბრუნდა პოლიტიკაში? გამოდის, რომ პირველად მის მიერ თანამდებობის დატოვების მიზეზად გაკეთებული განცხადება არ იყო მთლად მყარი.

ირაკლი ლარიბაშვილმა პირადად აიღო პასუხისმგებლობა პარტიის განვითარებაზე, მას სჭირდებოდა ნდობით აღჭურვილი პირი და ჯანყარაშვილის დანიშნავდა იყო ლოგიკური. მაგრამ, თუ ვივარაუდებთ, რომ ჯანყარაშვილის რიგით მეორე გადაწყვეტილებაში პრემიერის ხელი ურევია, ეს მასზე დადებითად მეტყველებს. მოვლენების შემდგომი განვითარება აჩვენებს ყველაფერს.

— ვრცელდება ინფორმაცია, რომ ხელისუფლებიდან და, კერძოდ, ეკონომიკური გუნდიდან პრემიერთან დაახლოებული პირების ჩამოშორება, უშუალოდ ბიძინა ივანიშვილის ინტერესში შედოდა...

— მე არ მგონია, რომ ვიღაცას მიზნად ჰქონდა ლარიბაშვილის გუნდის წევრების ჩამოშორება. არავის სხვას არ მიუღია გადაწყვეტილება, თვითონ ლარიბაშვილმა მიიღო ეს გადაწყვეტილება.

— შსს-დან, ეკონომიკური გუნდი, გატერნატორის მიერ თანამდებობის დატოვება და ა.შ. ეს არის პრემიერის საჯარო დასჯა?

— მე არ ვთვლი, რომ ეს არის ლარიბაშვილის დასჯა. პირიქით, ჩვენ თუ ვსაუბრობთ, რომ რაღაცა ნესრიგში არ იყო, პირიქით, ეს მისთვის დახმარებაა. თუ ვივარაუდებთ, რომ ამ ადამიანების ირგვლივ, რაღაცა ისეთი მოხდა, რაც ჩვენ ჯერ არ ვიცით და ამიტომ მოხდა მათი ჩამოშორება, ეს კარგია. შეიძლება ეს ცვლილება ლარიბაშვილს მოკლევადიან პერსპექტივაში ასუსტებს, მაგრამ გრძელვადიან პერსპექტივაში, პირიქით, ამაგრებს. ახლა ძალიან ბევრი რამე დამოკიდებულია იმაზე, რამდენად ძლიერი პიროვნებაა ლარიბაშვილი. თუ იმდენად სუსტია, ვერ მოახერხებს ისე გადაჯგუფებას, რომ უფრო გამძლეობის გამოვიდეს, მაშინ ეს უკვე მისი პიროვნული სისუსტედ იქნება აღქმული და შესაბამის შედეგებსაც მალე დაეინახავთ. ყველაფერი დამოკიდებულია მასზე, როგორ მოახერხებს პრემიერი ამ სიტუაციიდან გამოსვლას.

— თუ ეს არაა ლარიბაშვილის დასჯა, მაშინ ლარიბაშვილის შესუსტებით რა ტაქტიკასთან გვაქვს საქმე?

— პოლიტიკურად ისეთი სიტუაცია ჩამოყალიბდა, რომ ეს ადამიანები პრემიერს ამძიმებდნენ. უნდა ვივარაუდებთ, რომ შექმნილია გარემოებები ის აიძულა, რომ ასეთი ნაბიჯი გადაედგა, რაც არაა ცუდი. საერთოდ, კარგი მენეჯერი ცუდისგან იმით განსხვავდება, რომ ის ასერხებს უცხო ადამიანების მართვას. სისტემა როდესაც ეგება ახლობლობაზე, ასეთი სისტემა, როგორც წესი, არ მუშაობს.

თუ ვივარაუდებთ, რომ ლარიბაშვილი ადრე სისტემას ნდობაზე და ახლობლობაზე ალაგებდა, მე ვფიქრობ, რომ ახლა უნდა გააკეთოს სისტემური დასკვნები, უნდა გამოავლინოს პროფესიონალური მენეჯერის თვისებები. ნდობაზე კი არ უნდა ააწყოს სისტემა, სისტემა ააწყოს პროფესიონალიზმზე და კომპეტენტურობაზე. თუ მოახერხებს, რომ არა ნათესავეებში, არამედ პროფესიონალებში გახდეს ავტორიტეტი, ამ შემთხვევაში ის გაიმარჯვებს, თუ ამას ვერ მოახერხებს, ბუნებრივია, პროცესები გადავა სისტემურ პრობლემაში.

— ამ ვითარებაში უშუალოდ რიგგარეშე საპარლამენტო არჩევნებს?

— ჯერ ნაადრევია ამაზე ლაპარაკი. თუმცა, დინამიკა სახარბიელო ნამდვილად არა არის. მე უფრო სამთავრობო რყევების ვარიანტს ვუშვებ. აქ უკვე ეს პროცესები მინისტრებზე ვერ გაჩერდება. თუ ეკონომიკაში, საგარეო და საშინაო პოლიტიკაში ვერ იქნა ის რისკები გადალახული, რის წინაშეც დღეს დავა ქვეყანა, ამ შემთხვევაში, მთავრობის ნდობის საკითხი დადგება.

თამთა ძარჩავა

უპასუხო კითხვები

საბა ბაბრა კახა შარტავა

ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკაში შემოსვლას სააკაშვილის ხელისუფლების მიერ კუთხეში მომწყვდეული და პოლიტიკურად მარგინალიზებული (შეიძლება ითქვას, გაკოტრებული) პარტიების უმრავლესობა დიდი ზარ-ზემით შეხვდა. ზოგმა ივანიშვილის „გუნდში“ მიაბატიფება გადარჩენის ერთადერთ შანსად ჩათვალა, ზოგი კი რიგში ჩადგა და მილიარდერის წყალობას დაელოდა.

საზოგადოებამ კარგად იცის, 2011 წლის შემოდგომის პერიოდები და ამდენად, ამაზე საუბრით თავს არ შევანყენ, მხოლოდ შევახსენებ, რომ ერთ-ერთი მათგანი, ვინც ივანიშვილის ნაგში ჩახტომა მოინდომა, „ეროვნული ფორუმის“ იყო, თუმცა, ყველას უკვირდა, როგორ შეიძლებოდა ერთ გუნდში ყოფილიყვნენ უკიდურესად ლიბერალი „რესპუბლიკელები“ და ეროვნულ შირმას ამოფარებული „ფორუმელები“ (!)

მიუხედავად იმისა, რომ „ფორუმელები“ პოლიტიკურ სივრცეში არსებითი ხასიათის „გარღვევით“ არ გამოირჩეოდნენ, საზოგადოება მათში მაინც იდეოლოგიურად განსხვავებულ პოლიტიკურ ძალებს ხედავდა. მეტიც, საზოგადოების გარკვეულ ნაწილში მოთხოვნილებაც გაჩნდა, ისინი წინა პლანზე წამოწეულიყვნენ და ქართული ელექტორატის გამაერთიანებლის ფუნქციაც შეესრულებინათ.

ცხადია ისიც, რომ საზოგადოებაში სიმპათიებს იწვევდა „ფორუმელთა“ ლიდერი კახა შარტავა, რომელიც თავისი ცხოვრების წესითა და აზროვნების კრიტიციულობით აშკარად განსხვავებული პოლიტიკოსის იმიჯს ინარჩუნებდა.

„ქართულ ოცნებაში“ „ფორუმელების“ გაერთიანების შემდეგ ყველას ეგონა, რომ ისინი ივანიშვილის ერთ-ერთ დასაყრდენ ძალად იქცეოდნენ. განსაკუთრებით კახა შარტავას ივანიშვილის გუნდში დიდ მომავალს უწინასწარმეტყველებდნენ.

არადა, ყველას გასაოცრად, პირიქით კი მოხდა - შარტავამ თავისი თანაგუნდელებისგან (გუბაზ სანიკიძე) განსხვავებით პოლიტიკით მილიონის შოვნა არ ისურვა და საერთოდ უარი თქვა დემუტატობაზე და აღმასრულებელ სტრუქტურაში საკვანძო თანამდებობის დაკავებაზეც!

დღემდე ამოუხსნელ განტოლებად რჩება რატომ გაემიჯნა კახა შარტავა ბიძინა ივანიშვილს და რატომ ამჯობინა საერთოდ ჩრდილში დადგომა - მან წინასწარ განჭვრიტა დღევანდელი ხელისუფლების მოსალოდნელი სირთულეები თუ შეგებულად აარიდა თავი ამ ხელგაწურად შეუკონინებულ კონგლომერატთან ასოცირებას და „ახალ დროს“, ახალ გამოწვევას დაელოდა?

დღემდე ვერავინ იტყვის, რომ კახა შარტავამ საკუთარ პრინციპებს უღალატა და თავისი პოლიტიკური კარიერა ლარებზე გაყიდა. ვერც იმას იტყვიან, რომ მას პოლიტიკურ-ნოლოგიებში რაიმე შეეშალა და პოლიტიკურ ასპარეზზე დაბრუნების უფლება არა აქვს!

ძნელი სათქმელია, თუ რატომ არჩია შარტავამ იმ კონკრეტულ მომენტში აქტიური პოლიტიკისგან გარიდება, მაგრამ ერთი რამ ფაქტია: იგი საჭირო დროს ელოდება, რომ საჭირო ადგილას გამოჩნდეს და ზნეობრივი ფიგურის შარტავით დაბრუნდეს პოლიტიკაში!

არც ის არის გამორიცხული, შარტავა-ივანიშვილს შორის საიდუმლო შეთანხმება არსებობდეს და „მეორე წრეზე“ ივანიშვილის გუნდის ლიდერად სწორედ კახა შარტავა მოგვევლინოს.

იქნება თუ არა „ეროვნული ფორუმის“ ლიდერი ივანიშვილისთვის „ოქროს მარაგი“, ამას უახლოესი მომავალი გვიჩვენებს. ასეც რომ არ იყოს, კახა შარტავა სწორედ ის ფიგურაა, რომლის ადგილი ქართულ პოლიტიკაში ჯერჯერობით დაკავებული არ არის!

ვის-ვის და საქართველოს ეროვნული გმირის ყიული შარტავას ვაფიშვილს ნამდვილად არ ჰქონდა უფლება სხვანაირად მოქცეულიყო. ფაქტია ისიც, რომ ქართულ პოლიტიკას კახასნაირი ზნეობრივი ადამიანები სჭირდება!

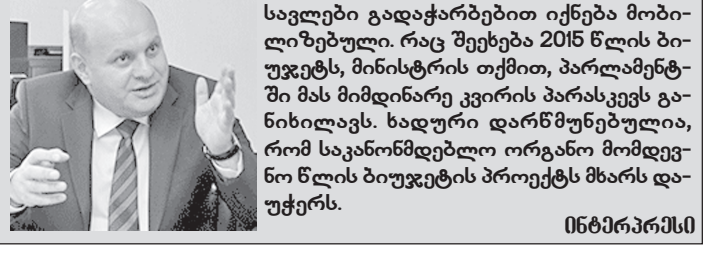
ვნახოთ!..

საბა საზახტარაშვილი

ალიანსალიანი

2014 წლის ბიუჯეტი უსრულდება

საპარტეზოლო ფინანსთა მინისტრის ნოდარ ხადურის განცხადებით, 2014 წლის ბიუჯეტი უსრულდება. მისი თქმით, 2014 წლის ბიუჯეტი საგადასახადო შემოსავლები გადაჭარბებით იქნება მოზილიზებული. რაც შეეხება 2015 წლის ბიუჯეტს, მინისტრის თქმით, პარლამენტში მას მიმდინარე კვირის პარასკევს განიხილავს. ხადური დარწმუნებულია, რომ საკანონმდებლო ორგანო მომდევნო წლის ბიუჯეტის პროექტს მხარს დაუჭერს.

ინტერპრესი

ტყუილმფრეხვი მიხა

პროკურორის მიერ ძებნილ ექსპრეზიდენტ სააკაშვილს „ბრალს“ ამჯერად, საქართველოს თავდაცვის უწყებიდან უყენებენ. სამინისტროში მიიჩნევენ, რომ ყოფილი მთავარსარდლის მიერ ქართველი ოფიცრების შესახებ გაკეთებული განცხადება საკუთარი სახელმწიფოსა და სახელმწიფო ინსტიტუტების წინააღმდეგ არის მიმართული, ხოლო ამგვარი პროპაგანდა გაუმართლებელია.

უფრო კონკრეტულად კი, საუბარია მიხეილ სააკაშვილის ერთგვარ მოწოდებაზე, ქართველი სამხედროების უკრაინაში წასვლასა და სამხედრო კარიერის მეზობელ ქვეყანაში გაგრძელებას რომ ითვალისწინებს.

„ბევრი ქართველი ოფიცერი ამ დღეებში იღებს უკრაინის მოქალაქეობას. უკრაინის მთავრობამ მიიღო გადაწყვეტილება, რომ ის ქართველი ოფიცრები, რომლებიც გადაწყვეტენ უკრაინის არმიაში მოღვაწეობას, ყველა მიიღებს უკრაინის მოქალაქეობას. იმ პირობებში, როდესაც საქართველოს თავდაცვის მინისტრს დაუნიშნეს მოადგილე ბურჯანაძის პარტიიდან, მე ვფიქრობ, ბევრ ქართველ ოფიცერს სხვა გამოსავალი არ უტოვებენ, თუ არა წავიდნენ და გააგრძელონ სამსახური მეგობრულ უკრაინაში, რომელიც იბრძვის იმ ომში, რომელიც საქართველოს მტრებთან ომია“, - განაცხადა მიხეილ სააკაშვილმა.

საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს მიერ გავრცელებულ განცხადებაში კი აღნიშნულია, რომ შეიარაღებულ ძალებში არ ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, როდესაც ქართველმა ოფიცრებმა დატოვეს ქვეყანა და სხვა ქვეყნის შეიარაღებულ ძალებში დაინიშნეს სამსახური.

„ჩვენი ინფორმაციით, უკრაინაში იმყოფება საქართველოს რამდენიმე მოქალაქე, რომლებიც წლების წინ მსახურობდნენ საქართველოს შეიარაღებულ ძალებში და ამჟამად, შეიარაღებული ძალების შემადგენლობაში არ ირიცხებიან. ქართველი ოფიცერთა შემადგენლობა ჩვენი საზოგადოების გამოჩენილი ნაწილია. ჩვენი ოფიცრები, სხვა ქვეყნის მოქალაქეობის მიღების სანაცვლოდ არ შეწყვეტენ საკუთარი სამშობლოს, საზოგადოების უსაფრთხოების დაცვას. ისინი იცავდნენ და ყოველთვის დაიცვენ საქართველოს“, - განმარტავენ თავდაცვის უწყებაში და აღნიშნავენ, რომ საქართველო ნატოსკენ სწრაფვას განაგრძობს და ამ მიმართულებით სულ უფრო მეტ წარმატებებს აღწევს.

სააკაშვილის განცხადებაზე საკუთარი მოსაზრებები აქვთ საკითხის სპეციალისტებსა და დარღვის ექსპერტებს.

„არსენალის“ მთავარი რედაქტორი ფორტოვი ირაკლი ალადაშვილი for-სთან საუბრისას აღნიშნავს, რომ ექსპრეზიდენტის განცხადება, შესაძლოა, მხოლოდ ყოფილი სამხედროებისთვის აღმოჩნდეს საინტერესო.

„არ მგონია, ექსპრეზიდენტის განცხადებას საქართველოში ბევრი გამოეხმაუროს. ეს განცხადება, შესაძლოა, საინტერესო მათთვის იყოს, ვინც სააკაშვილის დროს პრივილეგიებულნი იყვნენ, მაღალი თანამდებობები ეკავათ, 2012 წლის ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ კი თანამდებობები დატოვეს და შეიარაღებული ძალებიდან წავიდნენ.“

მინაზა მფრეხვი ყოფილი „მთავარსარდლის“ მორიგი ღაბაგობა

დებს საქართველოში ბევრი გამოეხმაუროს. ეს განცხადება, შესაძლოა, საინტერესო მათთვის იყოს, ვინც სააკაშვილის დროს პრივილეგიებულნი იყვნენ, მაღალი თანამდებობები ეკავათ, 2012 წლის ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ კი თანამდებობები დატოვეს და შეიარაღებული ძალებიდან წავიდნენ.“

სააკაშვილს ბრალს თავდაცვის უწყებას უყენებს

მართლაც შედგება, უკვე შეუძლია, უკრაინაშიც წავიდეს და სხვაგანაც - სადაც მას სურს. საქართველოდან თუ ვინმე წავა, უნდა იცოდეს, რომ თუ უკრაინის მოქალაქეობას აიღებს, უნდა დათმოს საქართველოს მოქალაქეობა, იმიტომ რომ უკრაინაში არ მოქმედებს ორმაგი მოქალაქეობა“, - აცხადებს ირაკლი ალადაშვილი და აღნიშნავს, რომ უკრაინაში დღეს სხვებთან ერთად ირაკლი ქურასბედიანი იბრძვის, რომელიც 2008 წლის აგვისტოს ომამდე თავდაცვის სამინისტროს დაზვერვის დეპარტამენტის უფროსი იყო, თუმცა იგი, სწორედ, ხელი-სუფლებში სააკაშვილის ყოფნის დროს ჩამოაქვეითეს.

„არსენალის“ მთავარ რედაქტორი უკრაინაში ქართველი სამხედროების წასვლის საკითხზე ყურადღებას სხვა მიმართულებითაც ამახვილებს. იგი ფიქრობს, რომ უკრაინაში ბრძოლა ქართველი სამხედროებისთვის, ბევრი ფაქტორის გამო, კარგი გამოცდილების მომცემი შეიძლება იყოს.

„ერაყში, ავღანეთსა და მით უმეტეს, კოსოვოში, აბოლუტურად სხვა ტიპის საბრძოლო მოქმედებები მიდის. ძირითადად, ეს არის ანტიპარტიზანული ბრძოლები, როდესაც, ერთ მხარეს მყოფ კოალიციას აქვს სრულყოფილი შეიარაღება - ავიაციაც, კოსმოსური დაზვერვაც, არტილერია, ხოლო მეორე მხარე პარ-

ტიზანულად მოქმედებს. ქართველი სამხედროები დღეს, სწორედ, ამ კოალიციური ძალების მხარეს არიან. ღმერთმა არ ქნას და სხვა რომ ისევე განახლდეს საქართველოში საბრძოლო მოქმედება რუსეთის მხრიდან - რეგულარულ არმიასთან, როგორც ეს 2008 წელს იყო - იქნება იგივე სიტუაცია, რაც დღეს უკრაინაშია, ფრონტის ხაზის მეტ-ნაკლებად შეკავება თუ შეეძლება. ამიტომ, გამოცდილება, რომელიც დღეს უკრაინაში შეიძლება მიიღოს ადამიანმა, რუსების რეგულარულ და ნახევრად რეგულარულ დანაყოფებთან ბრძოლაში, საკმაოდ დიდი გამოცდილებაა“, - აცხადებს ირაკლი ალადაშვილი.

ყოფილი პოლიტპატიმარი და სამხედრო საკითხთა ექსპერტი ვახტანგ მაისაია კი ფიქრობს, რომ უკრაინაში წარმოებულ საბრძოლო მოქმედებებში ქართველი ყოფილი სამხედროების ჩართვის იდეა წარუმატებელი იმის გამოც შეიძლება იყოს, რომ ამ „ინიციატივას“ მიხეილ სააკაშვილი ახმაურებს.

„ქართველი ოფიცრები ასრულებენ საკუთარ მოვალეობას და, ბუნებრივია, მათ ჯერ საკუთარი სამშობლო აქვთ დასაცავი, ვიდრე მეზობელი და ძმური ერის ტერიტორია. მეორეც, უკრაინაში მებრძოლი საქართველოს შეიარაღებული ძალების ყოფილი ოფიცრების რაოდენობა არ არის იმდენად დიდი, რომ გახდეს სტიმულის მიმცემი სხვებისთვის. ჯარისკაცები, რომლებიც დღეს შეპარტიზანულ რეგიონებში ირაკლი ქურასბედიანის მეთაურობით ომობენ, დაახლოებით 50 თუ იქნება, ანუ უკრაინაში მყოფი ქართველი მოხალისეების რაოდენობა მცირეა. თუ სააკაშვილი ყოფილი სამხედროებს მოუწოდებს აღნიშნულ ოპერაციებში ჩასართავად, სხვა საქმეა. ვისაც ეს საკითხი აინტერესებს, თავდაცვითი მიზნების ამგვარ გადამწყვეტილებას. სააკაშვილის მოწოდებამ კი პირიქით უფრო შეიძლება შეაფერხოს ასეთი ადამიანების სულისკვეთება“, - აცხადებს ვახტანგ მაისაია.

სამხედრო საკითხთა ექსპერტი მიიჩნევს, რომ მიხეილ სააკაშვილს სამხედროების თემაზე საუბრის მორალური უფლება არ გააჩნია, რადგან ხელისუფლებაში ყოფნის და მთავარსარდლობის დროს სამხედროებს სათანადოდ არ აფასებდა.

„სააკაშვილი ჩვენთან იყო, სწორედ, სამხედროების დამსჯელი. მან დასაჯა ქართველი სამხედროები, რომლებიც გმირულად იბრძოდნენ რუსი ოკუპანტების წინააღმდეგ - ამის მაგალითია თეთრაძის, ქარდავას და შავაძის მკვლელობები, ანუ ის ადამიანები, რომლებიც წინა ხაზზე იყვნენ, არათუ დააფასეს, დასაჯეს... ეს არის ადამიანი, რომელიც სამარცხვინოდ გაიქცა ფრონტის ხაზიდან, კუშნერი მიატოვა და დაოთხილი მიფოფხავდა, იმიტომ, რომ რუსეთის სადამხვერცო თვითმფრინავის შეეშინდა, რომელიც მორიგ ოპერაციას ასრულებდა და არც ჰქონია საბრძოლო ამოცანა“, - აცხადებს ვახტანგ მაისაია.

ელენე აბუსაძე

კაკალ გულში

როგორ ფიქრობთ, საკუთარი ქვეყნისთვის ვინ უკეთესი პრეზიდენტია (იყო) - პუტინი თუ სააკაშვილი?
პოლა, ყველამ თავის საყვარელ პრეზიდენტს მოუაროს და არაფერს საჯდომის საქმე არაა, თუკი რუსეთის მოქალაქე, წარმოშობით ლეფსვერძე, თავის პრეზიდენტს მხარს დაუჭერს!
● ხომ ლამაზია სააკაშვილი, მაგრამ სკაიპში უფრო ლამაზია!
● სპორტის სასახლეში ვიყავი ლეფსის კონცერტზე, გავიარე სირცხვილის კორიდორი და შემრცხვ... ამდენი დაუნი რომ გვყავს. მერე კარგად მოვილხინე! ვიცეკვე ვიყვირე და ვიშხიარულენი. მე, პირადად დიდი ხმაურის მოყვარული არა ვარ, ყურის ბარბანები ვერ იტანს, მაგრამ ლეფსი გენიალურია!
● ნატოსკენ ეს დაუსრულებელი სწრაფვა (იქ რომ მიგვიღებენ, არ მგონია, რომ ვინმეს სჯეროდეს), რისი მომტანია? ოსეთის და აფხაზეთის დაბრუნების შესახებ ვინ ვინაა? დარჩენილი ტერიტორია უფრო დაცული იქნება ოკუპანტებისგან (თურქეთიც ოკუპანტია ჩემთვის)? ვინმე იქნება ამისნათ!

● ყველანი ცინემო ნულოვანი ტოლერანტობა! - აცხადებდა თავისუფლების რაინდი.
უფე ნე სმეშო, ტო!
● სახელმწიფო უნდა იყოს ეროვნული და არ უნდა გეჭირდებოდეს ეროვნული მოძრაობები და მოუკიდებელ სახელმწიფოში... ყველა ქმედება, რომელიც ეწინააღმდეგება საქართველოს მოქალაქეების კრების ინტერესებს, უნდა იყოს კანონით დასჯადი და მორჩა... ეს არის სულ სახელმწიფო... და ამას ნორმალური კონსტიტუცია... ძალიან ძნელია, ხომ პატივცემული „მოაზროვნებო“?
ამოკრება
ბიბა ბაბრიძე

ალიანალიანი

„უინანსთა სამინისტროს პირების უმედაპარლამენტისათვის მიმართვა სოტა ბასაქვირია“

საპარლამენტო პარლამენტისადმი რვა სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლები რამდენიმე მიმართვას თსუ-ს რამდენიმე ბანცხადებით ეხმაურება.
„თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი იყო ერთ-ერთი პირველი უმაღლესი სასწავლებელი, რომელმაც საბიუჯეტო კოდექსში შესატან ცვლილებებთან დაკავშირებით მძაფრი რეაქცია გამოხატა. ჩვენ ოფიციალური წერილით მივმართეთ ფინანსთა და განათლებისა და მეცნიერების მინისტრებს, რის შემდეგაც ფინანსთა სამინისტროში გაიმართა სახელმწიფო უნივერსიტეტების რექტორებისა და კანცლერების შეხვედრა. ჩვენ შეხვედრაზე არგუმენტირებული მოსაზრებები და წინადადებები დაგვაფიქსირეთ. შეხვედრაზე ფინანსთა მინისტრმა განაცხადა, რომ უნივერსიტეტების წარმომადგენელთა ყველა შენიშვნას და წინადადებას გაითვალისწინებდნენ. შეგვიპირდნენ, რომ უნივერსიტეტების შემოსავლებისა და ხარჯების სახელმწიფო ხაზინის ერთიან ანგარიშზე გადატანით, უნივერსიტეტების ავტონომიურობა არ იზღუდებოდა. ამ შეხვედრაზე ზოგიერთი უმაღლესი სასწავლებლის

წარმომადგენელი მიესალმა კიდევ ცვლილებების პროექტს. ამიტომ ფინანსთა სამინისტროს პირების შემდეგ, ჩვენთვის ცოტა გასაკვირია მიმართვა პარლამენტისადმი. ამის მიუხედავად, ჩვენთვის რომ შემოეთავაზებინათ, უნივერსიტეტების სოლიდარობის პრინციპიდან გამომდინარე, ამ მიმართვას თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორიც მოაწერდა ხელს“, - აღნიშნა თსუ-ს რექტორმა ვლადიმერ პაპავამ.
მისივე განცხადებით, უნივერსიტეტის ავტონომიურობის განმტკიცებისთვის აუცილებელია შეიცვალოს მათი სამართლებრივი ფორმა და საჯარო საპარტის იურიდიული პირიდან დაუბრუნდნენ არასამეცნიერო (არაკომერციული) იურიდიული პირის სტატუსს. საბიუჯეტო კოდექსის ცვლილებების პროექტთან დაკავშირებით, საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარეს და საქართველოს პარლამენტის წევრებს რვა სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლის რექტორმა მიმართა. მიმართვაში ნათქვამია, რომ დაგეგმილი ცვლილებები უნივერსიტეტების ავტონომიას საფრთხეს უქმნის.

ინტერპრესი

მწერლის ტრიუზა

ავტობიოგრაფიულ რომანში „ცამეტი წელიწადი კინოში“ აკაკი ბაქრაძე ამ ფრაზასაც რომ ჩაურთავს:

— საბჭოურ მწერლობასა და ხელოვნებაში მთელი თემა — შეკვეთით აღტაცება.

ადვილი მისახვედრია, რომ თვითონვე განზრახა ამ თემის შესაფერისი გააზრება და იმგვარი მხატვრულ-დოკუმენტური თხზულების შექმნა, თავისებური გაგრძელება რომ იქნება „მწერლობის მოთვინიერებისა“; და მასავით დიდძალი საილუსტრაციო მასალის მოხმობით წარმოისახებოდა აბსურდულ-გროტესკული თუ სატირული სურათი ტრაგიკული სინამდვილისა.

ეს ფრაზა კი ჩართული გახლდათ იმ აბზაცში, როდესაც ავტორი სიტყვას ჩამოაგდებდა იმ მიმდევ, მტკივნეულად მიმდინარე პროცესზე, რასაც ერქვა მთიელების ჩამოსახლება ბარად.

საქართველო მთიანი ქვეყანა რომ არის და მისი

ორე მხარე — „მგლოვარებით“ გამოხატული) ამავე პარტიულ-პოლიტიკური კურსის ნაირსახეობად მოგვევლინებოდა, ბიძინა ივანიშვილის მმართველობის უამსაც რომ გადმოსწვდებოდა ამ ნაირსახეობითის პოლიტიკური გუნდი, რომელიც ყოველგვარი მორალური და იურიდიული წესითა და კანონით საერთოდ ჩამოცილებული უნდა იყოს საზოგადოებრივ ასპარეზს.

შეკვეთილი ანუ — კეთილშობილური, ჩვენთვის სასიცოცხლო მონოდების: „ბრა ღმერთსა“ — გაყალბებითა და გამასხრებით, რადგანაც მათგან მარტოდენ გარეგნული ამგვარი პროტესტი, მთიელთა ჩამოსახლების პროცესისა არ იყოს, ტრაგედიას დღესასწაულად რომ შეგვიმოსაგდენ, ამჯერად კი ტრაგედია ფარსად წარმოგვიდგებოდა.

ფარსზე მუტი გაყალბება და გამასხრებაც რალა შეიძლება იყოს.

მით უმეტეს, შენს ყველაზე მტკივნეულ ჭრილობას რომ ეხებინა ტლანქად და უდიერად.

და... ის ადამიანები, რომელნიც 2008 წლის აგვისტოს ომში სასტიკ მარცხს... დღესასწაულით აღნიშნავენ, თითქოს გამარჯვება გვეზეიმოს.

ასეთივე ფარსს დაგვიდგამდნენ არასამთავრობოებად მონათლული ორგანიზაციებიც, თითქოსდა ოჯახური ძალადობის აღსაკვეთად რომ გამართავდნენ საყოველთაო საპროტესტო გამოსვლას და... იმედგაცრუებულნი დარჩნებოდნენ, ძალზე ცოტა ხალხმა მოიყარა თავი.

ნეტა რას ელოდნენ, ნაციონალთა პარტიული მიტინგისა არ იყოს, კეთილშობილური ნიღაბი ვითომ დაფარავდა მათ ნამდვილ მიზანს და მოწოდება: „არა ძალადობას“ — ხალხს აფიქრებინებდა, მართლა ოჯახის წევრთაგან გამეტებულ ქალებს იფარავდნენ, მათი მდგომარეობის გაუმჯობესებაზე ზრუნავდნენ და მათ ბედზე ფიქრში ღამეები არა სძინავთ?

ეს არასამთავრობოები ხომ ნაციონალური პარტიის უჯრედებია, ერთიანი იდეოლოგიით გაუქმდნენ და შემსჭვალულნი ერთმანეთს და ეს შემსჭვალულება ისე თვალნათლივ ცნაურდება ხოლმე, ყველას ვეღარ უბამენ თვალს. თუმცა, ამას რას დაგიდევნენ ეს ჩვენი ტელევიზიები შეკვეთით აღტაცებისა თუ მგლოვარების დაუსრულებელ სურათებს რომ გვიტრიალებენ თვალნი — სერიოზულივით გამოშვებულს.

კეთილშობილურ გრძობათა და სწრაფვათა გაბიბრებება და დისკრედიტაციაც საბჭოური ეპოქიდან გადმოსცემია ამ ახალი დროის ბოლშევიკურ გვარდიას, საბჭოურ ეპოქაში კი თვით დაკვეთილი მონანიებაც რომ იჩინდა თავს.

გამოცვივდებოდნენ ტელეეკრანსა თუ პრესის ფურცლებზე ნაფიცი კრიტიკოსები და თავზე ნაცარს დაიყრიდნენ: ავცდით სალიტერატურო პროცესს, ჯეროვნად აღარ ვასრულებთ ჩვენს მოვალეობას და სავსებით მართალი არიან მწერლები, ქვასა და გაუნდას რომ გვყავრიან.

რალა მორწმუნე — მღვდლის წინაშე და რალა ისინი — მთელი საზოგადოების თვალნი!..

ეს ამდენი მომანიე, ამდენი მოაღსარებე მაინც საიდან გამოგვეცხადებოდა?

პარტიული მოთხოვნა და დადგენილება გახლდათ, კრიტიკას თავი დამნაშავედ გამოეცხადებინა... და ეს იმიტომ, რომ ძველებური ძალღონით ვეღარ ასრულებდა პოლიტიკური დამსმენის ფუნქციას. და მათი ეს ერთსულოვანი მონანიება სინამდვილეში გულისხმობდა, ცოტა რომ შევანელები მწერლობის რბევა, კვლავინდებურად მოვიკრებთ ძალას, მთავარია, ხელისუფლებამ ისევ გამოგვიცხადოს ნდობა და შესაფერისი უფლებებითაც აღგვჭურვოსო.

მონანიებას რომ გაგიპამპებდნენ და მის არსსა და დანიშნულებას სრულიად ამოგიყრავებენ, აღსარებას სულს გამოაცლიან, ამის შემდეგ რალა გაგიკვირდეს...

პოსტსაბჭოურ ეპოქაშიც კვლავაც მთელ თემად რჩება შეკვეთით აღტაცება, და ამ მდგომარეობაში მხარე — შეკვეთით მგლოვარება.

ეგაა, რომ აღარა და აღარ მთავრდება მასხარათა ფერხული, შეკვეთით აღტაცების დავლური.

ცალკე მიედინება ცხოვრება და ცალკე — მისი ტელევიზია.

ჩვენ კი... დადგეთ და ვაგროვით მასალები ოცნების წიგნისათვის, რომელიც ვაითუ ვეღარც ვეღარასოდეს დაინეროს...

როსტომ ჩხიძე

განსჯა

ბაბუშარაში დაღუპულები დღეის ქათა სასაფლაოზე დაკრძალეს

საძარბაველს პრეზიდენტი გიორგი მარგველაშვილი სამების საკათედრო ტაძარში ბაბუშარას ტრაგედიის დროს გარდაცვლილი ქართველი მებრძოლების სამოქალაქო პანაშვიდს დაესწრო.

პრეზიდენტმა პატივი მიაგო ვასიკო და ნუკრი ნიკლაურების, თემურ და ზურაბ ზალდასტანიშვილების სსოვნას — ბაბუშარას აეროპორტში თვითმფრინავის აფეთქებისას ერთი ოჯახიდან ოთხი ქართველი მებრძოლი დაიღუპა.

„დღეს ჩვენ კიდევ ერთხელ მივაგებთ პატივს იმ ხალხს, ვინც საკუთარი სიცოცხლე შეწირა ჩვენი ქვეყნის მთლიანობასა და სიძლიერეს. ყველას გვახსოვს, ამ ადამიანთა გმირობა. დარჩა დიდი ტკივილი. კარგია ის, რომ ამ ქრილობების მოსაშუშებლად კონკრეტულ ნაბიჯებს ვდგამთ. მინდა, მადლობა ვუთხრა ყველას, ვინც ამ ბიჭების გადმოსვენებას შეუწყო ხელი და მათ, ვინც მონაწილეობს ჩვენი საერთო ტრაგედიის, ჩვენი ქრილობების მოშუშებაში“, — განაცხადა საქართველოს პრეზიდენტმა. ოთხივე მებრძოლი სამხედრო პატივით დიდების ქმათა სასაფლაოზე გუშინ დაკრძალეს.

ბაბუშარას აეროპორტში აფეთქება 1993 წლის 22 სექტემბერს მოხდა.

ინაპარაში აუზნაუთიდან კიდე

12 ნეშტის გადმოსვენება მოხდება

ოქტომბრულ ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა მინისტრ სოზარ სუბარის ინფორმაციით, ინაპარში კიდევ 12 ნეშტის გადმოსვენება მოხდება. ამის შესახებ სუბარმა სამების საკათედრო ტაძარში განაცხადა, სადაც იგი ბაბუშარას ტრაგედიის დროს დაღუპული ოთხი მებრძოლის სამოქალაქო პანაშვიდს დაესწრო.

„ეს პროცესი დავით დარახველიმ დაიწყო და მართლაც ძალიან კარგად მიმდინარეობს. უკვე იდენტიფიცირებულია კიდევ 12 ადამიანი და ეს პასუხები ალბათ მალე გადმოგვეცემა. ინაპარში ველოდებით ახალ ეტაპს ამ 12 ნეშტის გადმოცემას“, — განაცხადა სოზარ სუბარმა.

მისივე ინფორმაციით, პარალელურად გრძელდება ახალი მიცვალებულების ნეშტების მოძიების პროცესი, როგორც ოკუპირებული აფხაზეთის ტერიტორიაზე, ისე ყველგან სხვაგან, სადაც შეიძლება იყოს ეს საფლავები.

განსჯა

საით?

მის არის კითხვა, რომელიც განსაზღვრულია თვით ისტორიის, როგორც ზოგადსაკაცობრიო პროცესის მნიშვნელობით. იგი უნება კაცობრიობის ანმოს და მომავალს, რაც განუწყვეტელი პროცესია და, როგორც წმინდა ავგუსტინე აღნიშნავდა, არაფერი რომ არ მომხდარიყო, არც ანმოცინებოდა და არც მომავალი. ისტორია განუწყვეტელი მოძრაობაა, მაგრამ არა ყოველთვის აღმავალი.

დღევანდელი მსოფლიო თავისი გლობალური საშინელებებით, ლოკალური, პერმანენტული ომებით, იმპერიალისტური პოლიტიკით, ულტრანაციონალური იდეოლოგიით, ტოტალიტარიზმით საზოგადოებას ყველა სფეროში, საფრთხეს უქმნის ისტორიის პროგრესულ განვითარებას, ბადებს თვისიზმს, შიშს. ადამიანები თითქოს საკონცენტრაციო ბანაკებში, არსებობის არარსებობის განცდაში იმყოფებიან. ჰაიდგერი ლაპარაკობს შიშზე, ადამიანს რომ დაუფლებია. შეშფოთება და შიში — ეს არის ადამიანის სამყაროში ყოფნა. იგი გაურბის არსებობის პასუხისმგებლობას და ითქვიფება უპიროვნო man-ში.

სწორედ მაშინ იქმნება საზოგადოების ჯოგად გადაქცევის საშიშროება, იგი ავანტიურისტული ხელისუფლებისთვის ადვილად მართვადია. რაც უფრო პასიურნი, გაუნათლებლნი არიან ადამიანები, მით უფრო ძლიერი გახლავან ე. წ. პოლიტიკოსები, რომლებიც ვერ ეგუებიან განათლებულ, ღირსეულ ადამიანებს. განა ამიტომ არ აიძულეს სოკრატე, შეესვა საწამლავე? განა ამიტომ არ და-

საუჯეს ქრისტე? განა სააკაშვილის პოლიტიკის მსხვერპლი არ გახდა ათასობით უდანაშაულო ადამიანი? ჩვენი ნაციონალი პოლიტიკოსების მოქმედებანი სხვა არაფერია, თუ არა დესტაბილიზაციის დამკვიდრება, ქვეყნის ღალატი.

სოკრატე თვლის, რომ სახელმწიფოებრივი პოლიტიკის ისტორია სხვა არაფერია, თუ არა საერთაშორისო დანაშაულებათა ისტორია. პოლიტიკის არავითარობამ გადააქცია მსოფლიო ძალადობის უკიდველი სცენად.

პოლიტიკასთან დაკავშირებით საინტერესო აზრს გამოთქვამს მეოცე საუკუნის უდიდესი მოაზროვნე ოსო: „პოლიტიკა — ეს ბიზნესია, სიცრუეზე დამყარებული, პოლიტიკა თაღლითობა და პირფერობა. პოლიტიკოსი ადამიანთა გონების უკმაყოფირობის ხარჯზე ცხოვრობს“.

მცდარია აზრი, რომ პოლიტიკაში არსებობენ მეგობრები. პოლიტიკაში არსებობს მხოლოდ ინტერესები და რომ ვეროპასა და ამერიკას ჩვენს მართ ამოძრავებს სწორედ სტრატეგიული ინტერესები.

პასუხი კითხვაზე — „საით“ ოპტიმისტიკა იქნება იმ შემთხვევაში, როცა ათვლის ნერტივად მივიღებთ მორალურ იმპერატივს, როცა სახელმწიფო იმოქმედებს მაღალი ეთიკური პრინციპებით, როცა ერი იქნება განათლებული, პასუხისმგებელი თავისი თავისა და სხვების მიმართ, როცა ინდივიდუალური ეთიკა გახდება განმსაზღვრელი სოციალური ეთიკისა.

ლონდა მდივანი

კლბასეპას, მგლოვარეპას, ოლონდ... შეკვეთით სიკლიდან „დროის იეროგლიფები“

საერთო კეთილდღეობა ყოველთვის მტკიცედ იყო დამოკიდებული მთის კეთილდღეობაზე?

მთა ქართველთა თავშესაფარიც რომ გახლდათ, ბელელიც (ხორცი, მატყლი, ერბო-კარაქი, ყველი) და მეგანძეც (რა საჭურჭლედ გვექონდა, მტრისაგან იქ რომ ვიფარავდით)?

მაგრამ, აი, პარტიულ-სახელმწიფოებრივი კურსის განუხრელი მსვლელობა მოითხოვდა ქვეყნის საზოგადოებრივ-ეკონომიკური ყოფის სულ სხვაგვარ დაგეგმარებას და... კიდევ გადაწყდებოდა იმ ძალადობრივი პროცესის ხორცშესხმა.

ვინ დაგიდევდა ამ პროცესის არაბუნებრიობასა და ანტიჰუმანურობას, ოფიციალურ პრესას ისე უნდა წარმოეჩინა ეს ყოველივე, თითქოს მთიელებს ოცნება აღსრულებოდათ და დიდი ხნის ნანატრს როგორც იქნა ღირსებოდნენ.

და კიდევ ერთი აუცილებლობა: — მონოდებას — მთიელები ბარში ჩასახლდნენო — ხელოვნება აღტაცებული უნდა შესვედროდა.

ამ დაკვეთით გადაიღებდა კინოსტუდია ფილმს „ისინი ჩამოვიდნენ მთიდან“... მაგრამ შემდეგ რომ გამოეცხადებოდნენ და აღიარებდნენ, რა საშინელება დატრიალდა მაშინ მთაში, ახლა საპირისპირო მონოდება გადმოფრიალდებოდა და აუცილებელი გახდებოდა მთაში დაბრუნების აღნიშვნა ზეიმით.

— დაგრბევართ ასე ზევით-ქვევით. ხან ჩამოსვლა გვიხარია, ხან — ასვლა. ხან ჩამოსვლას ვუკრავთ ტაშს, ხან — ასვლას. ხან ჩამოსვლა მიგაჩნია უდიდეს ბედნიერებად, ხან — ასვლა.

ეს პასაჟი თავისებურად რომ მოუხდებოდა თხრობის მდინარეებს, აკაკი ბაქრაძეს უკმარი მოეჩვენებოდა მისი გაულებლობა და მკითხველს მოიარებით გაუმჟღავნებდა განზრახვას, „შეკვეთით აღტაცების“ სულისკვეთებასაც უსათუოდ რომ აქცევდა ვრცელი განსჯის ქარგად, თუკი დასცალდებოდა.

თუ არა — დაე ანდერძით გადაებარებინათ მისგან მკვლევარებს ამ თემის დამუშავებაც.

ჯერჯერობით... კვლავაც მომლოდინე ხელის შეხებისა.

ოლონდ ამასობაში პოსტსაბჭოური ეპოქაც მიანვიდის თავის წიაღში შობილ მასალებს, თავისებურ გაგრძელებას საბჭოური „შეკვეთით აღტაცებისა“.

რა გასაკვირია, ეს აღტაცება ჯერ ისედაც გადმოსულიყო ედუარდ შევარდნაძის ხელმეორე მმართველების ხანაშიც — საამისოდ საკმარისი გამოცდილება შეეძინა და იმ შთაბეჭდილებებისაგან ანკი რა გამოიხსნიდა, და ან მედროვე მწერლებსა და ხელოვანთ რა დააოკებდათ, მგზნებარედ რომ აჰყვებოდნენ ამ მოთხოვნას და... აგერ სოხუმისათვის ყოველგვარი დაცვის მოხსნაც ყველაზე გონივრულ სამხედრო ნაბიჯად შეერაცხათ...

მიხეილ სააკაშვილის ხელისუფლების ხანა ახალი შტრიხით გაამრავალფეროვნებდა ამ გეზს: შეკვეთილი გულშემატიკრობა რასაც ჰქვია, ფეხბურთში მსოფლიო ჩემპიონატის აღნიშვნა შეკვეთილი დღესასწაული.

შეკვეთილი პროტესტიც („აღტაცების“ მედლის მე-

„გადაგვაბდეს“?

მუსიმე, ვუყურებ, ვკითხვობ რა ქართულ მედიას და პრესას, მეტადერ ენ. ქართველ პოლიტიკოსებს, ექსპერტებსა და არასამთავრობო ორგანიზაციებს, ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, რომ საქართველო სხვა პლანეტაზე მდებარეობს, დანარჩენი ქვეყნები სხვაზე. ზემოთყვანილი აზროვნება სხვა და იმათი, ვინც „სხვა“ პლანეტაზე ცხოვრობს – სხვა. ეს შეგრძნება მაშინ გამძლიერდა, როცა ძალაუფლებულ იძულებული გახდით პირველი კომენტარი მომესმინა მოსმენებთან, ანუ მიყურადებასთან დაკავშირებით.

მას შემდეგ ლამის ერთი წელიწადი გავიდა და ნაცვლად იმისა, ზემოთყვანილი რეალობისთვის მოეხიბოთ და „პლასტინკა“ გადაებრუნებინათ, პირიქით, გაააქტიურეს ლაპარაკი და იმ ზომამდე მიიყვანეს, რომ პარლამენტმა სახელმწიფო „უიკენდი“ მოსმენების თემაზე დახარჯა.

ერთი სიტყვით, ისე დაიძაბა ვითარება, მედიამ ისე წარმართა თავისი მუშაობა, რომ ცოცხალი და აკლდა საზოგადოება ერთმანეთს შებოძდა, თანაც ისეთ საკითხში, რომელიც, დღევანდელი საქართველოს პირობებში, სულაც არ უნდა იქცეოდეს ესოდენ მოჭარბებულ ყურადღებას. ქვეყანას, რომელსაც ნამდვილად დიდი დეფიციტი აქვს სახელმწიფოს განვითარებისთვის საჭირო კანონმდებლობის თვალსაზრისით, უამრავ დროს ფლანგავს იმაში, რასაც „მოსმენების“ კანონი ვერც ვერასდროს მოაწესრიგებს.

არის თუ არა ყოველივე ეს გულუბრყვილობა ზემოთყვანილი მხრიდან? არა! ეს, უფრო მზაკვრობა, საკუთარი მოსახლეობისთვის თვალში ნაცრის შეყვრა და მეტი არაფერი.

როდესაც ქვეყნის ეკონომიკა არასახარბიელო მდგომარეობაშია, ლარის კურსი სხვა ვალუტებთან შედარებით – დაცემული; როდესაც კვების პროდუქტებზე კატასტროფულად იზრდება ფასები; როდესაც ხელისუფლება, წინა ხელისუფლების მიერ სამთხოვრო 20 ლარსაც ვერ იმეტებს ზამთრის თვეების გადასახტანად და 10 ლარს აკლებს მას; როდესაც განუკითხაობას აქვს ადგილი თითქმის ყველა სფეროში;

როდესაც თბილისის შერი მამალ ტყუილს უგორებს ზოგიერთი ქუჩის მცხოვრებთ – რეკონსტრუქცია ოქტომბერში დაიწყეთ და ნომერბის ბოლოს დაგამთავრებთო (ჯერაც არ არის დამთავრებული), არადა, რეკონსტრუქცია იგნისშია დანებებული; როდესაც, ვისაც ფული აქვს, ტროტუარზე აშენებს მცირე არქიტექტურის ნაგებობებს კაფეების, ბარების, მაღაზიების, აფთიაქების სახით და მერია თვალს ხუჭავს ამ უნესობაზე;

როდესაც აღმასრულებელ-საკანონმდებლო ხელისუფლება მხოლოდ საკუთარი კეთილდღეობითაა დაკავებული, რაც არა მარტო ხელფასების გაზრდაში, ხელფასებზე დანაშაულების დაწესებასა და პრემიების მიღებაში გამოიხატება, არამედ ძვირად ღირებული პერსონალური ავტომანქანების, მობილური ტელეფონების, პლანშეტების შექმნაში; როდესაც ხელისუფალთა გამუდმებულ უცხოურ მივლინებებში ასეულათა სობით დოლარი იხარჯება, უკანონო თუ კანონიერი მოსმენების თემით ყონგილირობა საძრახი საქმეა.

საქართველოს საკანონმდებლო-აღმასრულებელმა ხელისუფლებამ ოქროს დრო დახარჯა იმ საქმის მოსაწესრიგებლად, რომლის მოწესრიგება შეუძლებელია. და შეუძლებელია რატომ? იმიტომ, ძვირფასო იმანობა, რომ ცაცობრიობის მრავალსაუკუნოვან ნაღვას, რასაც მიყურადება ჰქვია, ვერც ერთი არასამთავრობო, მიტუმტეს ხელისუფლება წინ ვერ აღუდგება.

რა არ იღონა ცაცობრიობამ ერთმანეთის მოსმენის დასახვეწად და ამ საქმეში ისეთი „ნოუ-ჰაუს“ ჩასადებად, მამაზეცირი რომ ვერ მოიფიქრებდა. მოიფიქრეს! და არა მარტო მოიფიქრეს, ცხოვრებაშიც დანერგეს და ასე და ამრიგად, ვუსმენთ ერთმანეთს, სხვადასხვა საბაბით, ხშირად უსაბაბოთ.

ირანის ერთ-ერთი შესანიშნავი, შუასაუკუნეების ძეგლის დათვლიერების დროს, ერთ დარბაზში, კედლებზე დატანებული ღრუბლებმა მიიყრო ჩემი ყურადღება და როდესაც მასპინძელს ვკითხე მათი დანიშნულების შესახებ – ყური მიმაღებინა და ჰოი, საოცრებაც, დარბაზიდან შორს არსებულ ოთახში მყოფთა ლაპარაკი მოვისმინე. დარბაზსა და ოთახს (ოთახებს) ერთმანეთთან კედლებში დატანებული მოსამსმენი არხი ჰქონდა.

მას შემდეგ მრავალმა საუკუნემ განვლო, განვითარდა მეცნიერება, ელექტრონიკა და მათთან ერთად მოსმენის ტექნოლოგია. მიყურადება, მოსმენა ნიშნავს ინფორმაციის მიღებას, თანაც ისეთის, რაც სხვა შემთხვევაში შეუძლებელია. ადამიანი გაცილებით გულახდილია სახლში, ოჯახურ გარემოში ან ნაცნობ-მეგობრებში, ინტიმურ კამპანიაში, რაც თავისთავად ბადებს სწორედ იმ სახეობის ინფორმაციას, რომლის მიღება უმნიშვნელოვანესია მეორე ადამიანისთვის.

მოსმენებს რომ დიდი მნიშვნელობა აქვს სა-

ერთაშორისო ცხოვრებაში – მტკიცება არ სჭირდება. ქვეყნები უსმენენ ერთმანეთს, ისე, როგორც ერთი ქვეყნის პოლიტიკოსები მეორე ქვეყნის პოლიტიკოსებს.

ცნობილი ამბავია – ვენაში, აშშ-ის პრეზიდენტთან შეხვედრის დროს, საბჭოთა კავშირის ლიდერს ბრეჟნეფს მოსამსმენ-დიაგნოსტიკური აპარატურა დაუმონტაჟეს სასტუმროს იმ ნომერში, სადაც ის ცხოვრობდა. მოსამსმენ-დიაგნოსტიკური აპარატურა იყო მიერთებული სანოლზე, უნიტაზზე, აბაზანაზე. მიზანი მოსმენისა იყო – გენერალური მდივნის ჯანმრთელობის შესწავლა და იმის დადგენა, კიდევ რამდენ წელიწადს იცოცხლებდა ის. ამერიკელთა გამოკვლევა უსტად დაემთხვა სინამდვილეს – ბრეჟნეფი იმ ვადებში „ჩაეცინა“, რაც აპარატურამ ივარაუდა.

ერთობ გახმაურებული თემა იყო მოსკოვში აშშ-ის საელჩოს რეკონსტრუქცია, რომელიც ადგილობრივმა სამშენებლო ორგანიზაციამ განახორციელა. შენობის ექსპლუატაციაში გადაცემის წინ, ამერიკის სპეცსამსახურებმა შეამოწმეს შენობა და ჰოი, სასწაული – შენობის ყველა კედელში ჩამონტაჟებული მოსამსმენი აპარატურა აღმოაჩინეს. ამ ამბავს დიდი „კანდალი“ მოჰყვა. ამერიკელები იძულებული შეიქმნენ თავიდან შეეკეთებინათ შენობა.

გავისხენოთ 1943 წლის თეირანის „დიდი სამეულის“ – აშშ-ს, საბჭოთა კავშირისა და დიდი ბრიტანეთის ლიდერების კონფერენცია. იმჟამინდელი თეირანი ფაშისტური გერმანიის ჯა-

აუცილებლობა“, როდესაც მას ადმინისტრაცია წყვეტს – არ ეკითხება რა სასამართლო ინსტანციებს. პრეზიდენტმა შექმნა დოკუმენტი, რომელიც მას უფლებას აძლევს გასცეს განკარგულება, გაიხსნას ნებისმიერი წერილი, სასამართლო ორგანოების თანხმობის გარეშე. თუ ფედერალურ მთავრობას სურს – მას შეუძლია ინტერნეტ-საიტების გაკონტროლება, ელექტრონული ფოსტის ნახვა, სატელეფონო საუბრების მოსმენა“.

კანონი „პატრიოტიზმის“ შესახებ მიღებულ იქნა 2001 წლის 11 ოქტომბერს. მან გააიოლა ხელი-სუფლების მიერ მოქალაქეებზე კონტროლი – სატელეფონო საუბრებზე, დაავადებათა ისტორიის გაგებაზე, თუნდაც იმაზე, რა წიგნები გამოაქვს მოსახლეობას ბიბლიოთეკებიდან. კანონი შეიძლება უცხოელთა დაკავება ერთი თვით და მეტით და მათთვის დახურული სასამართლოს მოწყობა.

ჩვენ „პოლიტიკოსი“ „გოგო-ბიჭების“ განცხადებით, აშშ საქართველოს სტრატეგიული პარტნიორია. და თუ ნამდვილად ასეა (მე ვჭკვი მეპარება), მაშინ რატომ არ იქცევი ისე, როგორც ის?

სტრატეგიული პარტნიორობა ნიშნავს – ყველა საკითხში პარტნიორობას და არა შერჩევით. ეს კარგად იცოდნენ სააკაშვილმა და მისმა ბანდამ, რომელთა დაკვეთით და ამერიკელთა დახმარებით (აპარატურა, ტექნოლოგია) საქართველო თანამედროვე მოსმენის სისტემებით აღიჭურვა.

საქართველოს მთავარი პრობლემა მოსმენებია?

შუშებით იყო სახვე. დაზვერვის სამსახურების მიხედვით, იგვემგობა ლიდერებზე ტერორისტული თავდასხმა. კონფერენციის გამართვა და გეგმილი იყო საბჭოთა საელჩოში, რომელიც მოცულობით გაცილებით დიდი იყო, ვიდრე აშშ-ის და ინგლისის, თან გაცილებით კარგად დაცული.

აშშ-ის პრეზიდენტ რუზველტს საბჭოთა საელჩომდე მისასვლელად თეირანის ვიწრო ქუჩებში უნდა გაეყო, რაც თავისთავად გაუადვილებდა გერმანულ ტერორისტებს მასზე თავდასხმას. მოსალოდნელი თავდასხმის თავიდან აცილების მიზნით, სტალინმა რუზველტს, საცხოვრებლად საბჭოთა საელჩოს ის ფლიგელი დაუთმო, სადაც თვით ცხოვრობდა. თვითონ შედარებით პატარა ფლიგელში განთავსდა. როგორც ამბობენ, მასპინძლობას სხვა მნიშვნელობა ჰქონდა – მოსმენა. რუზველტის სათავსებში უმალ ჩამონტაჟდა მოსამსმენი აპარატურა.

თანამედროვე ტექნიკა ისეთ დონეზე განვითარებულია, რომ ერთმანეთის მოსმენა გაცილებით იოლია, ვიდრე თუნდაც 5-10 წლის წინათ. ასანუისა და სწოუდენის ინფორმაციებს ახალი სინათლე მოჰგინა აშშ-ს როლს მსოფლიოს მოსმენის საკითხში.

აშშ-ს სპეცსამსახურები 24-საათიან რეჟიმში მუშაობენ არა მარტო მეტოქე ქვეყნების პოლიტიკოსებსა და მოსახლეობის გარკვეულ ნაწილს, არამედ მოკავშირე ქვეყნების პოლიტიკოსებს, რაც თავისთავად ინვესტს სამართლიან უკმაყოფილებას მოსმენილთა შორის, თუმცა, ამით დიპლომატიური ურთიერთობა არ განწყვენილა. გერმანიის კანცლერმა მერკელმა გულდასმევითით თქვა – უმჯობესი იქნებოდა ნამდვილი, სასიკეთო საქმეების კეთება, ვიდრე მოსმენაო. ეს იყო და ეს.

ჩვენთვის კარგად ცნობილია აშშ-ის სახელმწიფო მდივნის თანამშემუნ წულანდმა ყოველგვარი რევერანსის გარეშე ბრძანა – „დაიხაკ, უნდა მოვუსმინოთ მერკელს, სხვა მოკავშირეებს, რადგან უნდა ვიცოდეთ, რით სუნთქავენ ისინი“. თან ამ ნათქვამს საყვარელი სიტყვაა „fuck“ დაუმატა.

2008 წელს გამოვიდა აშშ-ის ყოფილი ვიცე-პრეზიდენტ გორის წიგნი „შეტევა აზროვნებაზე“, სადაც ის წერს: „მოქმედი ადმინისტრაცია (ბუშ-უმცროსი) აცხადებს თავის უფლებას, გახსნას ნებისმიერი წერილი, რომელიც თქვენ იღებთ აშშ-ის ფოსტით; მოუსმინოს თქვენს სატელეფონო ლაპარაკს, თუკი მიზანშეწონილად ჩათვლის.

ადმინისტრაცია აცხადებს, რომ ამას მხოლოდ „უკიდურესი აუცილებლობის“ შემთხვევაში გაანახორციელებს, მაგრამ რა არის „უკიდურესი

ძნელად შესვლად დედამინის ზურგზე ქვეყანას, რომელსაც საკუთარი ან სხვისი ხალხის მოსმენით არ იყოს დაკავებული. ის, ვინც ამას არ აკეთებს, უბრალოდ ფინანსური შესაძლებლობა არ აქვს. ასე რომ, ენ. პოლიტიკოსთა და არასამთავრობო ორგანიზაციათა მოჭარბებულ ჟიჟივი მოსმენებთან დაკავშირებით ჭიქაში დეტრიალეზული ქარიშხალია და მეტი არაფერი, რომლის მთავარი მიზანი – უმნიშვნელოვანესი საკითხებიდან მოსახლეობის ყურადღების გადატანაა.

მეორე საკითხი, რაც აგერ უკვე 20 წელიწადია, ყურს ხვდება – საქართველოს ნატოში და ევროკავშირში განევრება. თემა ერთობ მომამბეზრებელია. ხელისუფლება რაღაცის შეცვლის ან რიტორიკის შენელების ნაცვლად, პირიქით მოქმედებს. როდესაც აშშ-ის პრეზიდენტი ობამა იტყვის, საქართველოსთვის ნატოში შესვლა ნაადრევიანია, ის აღარ უნდა გადაამოწმო სხვა პოლიტიკოსებთან, თუნდაც სენატორ მაკკეინთან და ისე უნდა იმოქმედო, როგორც იმ დიდმა ბატონმა დაგმოქმედა.

საქართველოს ხელისუფლება კი, როგორ იქცევა? პირიქით, არათუ ცვლის რიტორიკას, ისე აჩვენებს საზოგადოებას, თითქოს ევროკავშირიც და ნატოც სულ იმაზე ფიქრობენ, როდის შევა საქართველო „ლია კარში“.

როგორც ჩანს, აშშ-ის პრეზიდენტის ნათქვამი ჩვენს ხელისუფლებას ნაბახუსევზე წამოსროლილი ფრაზები ჰგონია და ამიტომაც ვერ ამხსრუტებს რახანია დიდი სისწრაფით მქროლელ ვერბალურ თუ ეპისტოლარულ განწყობას, PR-ი რომ ჰქვია.

მეტი რაღა უნდა ითქვას, რაც ობამამ თქვა? არც არაფერი.

შეიცვალა მას შემდეგ რამე ხელისუფალთა რიტორიკაში? არც არაფერი. და არა მარტო ხელი-სუფლების, არამედ ენ. ექსპერტების რიტორიკაშიც არაფერი შეცვლილა. ჩვენ, ისევ ვამტყვრეთ ნატოსა და ევროკავშირის კარს იმის მოლოდინით, რომ ვინმე გაგვიტყვებს. გაგვიდა კიდევაც, ოღონდ არა შესაბამისი უნდა, არამედ იმის სათქმელად, ნაადრევი სტუმრობა მოგივლიდა და ჯერჯერობით მასპინძლობას ვერ გაგინევით.

ეს-ესაა ორი მაღალჩინოსნის განცხადება მოვისმინეთ – ერთი ნატოს გენერალური მდივანი სტოლტენბერგი და მეორე გერმანიის ვიცე-კანცლერი, საგარეო საქმეთა მინისტრი ვიტანშიაერი. პირველმა თქვა უკრაინაზე – ამაოა ამ ქვეყნის ხელისუფალთა მცდელობა ნატოში შესვლასთან დაკავშირებით და უკრაინას საქართველოც მიაყობა, როგორც რაღაც დანამატი.

სტოლტენბერგი ახალი კაცია, მაგრამ, როგორც ჩანს, ქართველ ვიპოლიტიკოსთა მხრი-

დან უკვე იმდენად გაბეზრებული, (ცხადია, არანაკლებად უკრაინელთა მხრიდან), რომ დიპლომატიურ ეთიკებს შეეშვა და პირდაპირ გვაჯახა – არაო!

მაგრამ მერე რა? ჩვენმა ხელისუფლებამ ხომ არ „იჯახა“! ის, როგორც პიტალო, სალი კლდე, ნატოს სადარაჯოზე მყოფი, თანაც ნატოს წევრებზე მეტად, ისევ ძველ „პლასტინკას“ ატრიალებს – ძველებური მოთხოვნით – ავლანეთში რომ ვიპოვებთ, ეს იმისთვის, ნატოში რომ შეგვიშვათო, თხოვნაში, კატეგორიული მოთხოვნის ჩართვით. არაო, გვიტხრეს, ჩვენ კი, როგორ თუ არაო, ვაცხადებთ.

ცხადია, გულდასაწყვეტი იყო შტაინმაიერი – მისი ნათქვამიდან გამომდინარე, ვერც უკრაინა და ვერც საქართველო ევროკავშირის წევრობას ვერ ელირსება. არადა, რა „შალახო“ ავაუღერეთ ასოციირების ხელშეკრულების პარაფირების ცერემონიაზე; რა ცრემლები ავფარღვალა მაშინდელმა საგარეო საქმეთა მინისტრმა ფანჯიკიძემ – ამ ისტორიულ დღეს მოვესწარიო, რომ გაჰვიოდა.

მაინც რა უმადურები არიან ბრიუსელელი პოლიტიკოსები – ასეთი „შალახოს“ შემდეგ, უმალ როგორ არ უნდა გაენერგებინათ საქართველო ევროკავშირში?

სუმრობა იქით იყოს და სალი თვალთ შეხედოთ თითოეულმა უკრაინელმა და ქართველმა ჩვენს თავს – ვართ ევროკავშირში შესვლის ღირსნი?

უკრაინის ამბებმა, ბოლო ერთი წლის განმავლობაში დატრიალებულმა, ევროპას გაახსენა ფაშისმი და მისი „სიკეთეები“

რაც შეეხება ეკონომიკურ საკითხებს – უკრაინა ევროპისთვის ძნელად ასანევი ტვირთია. უკრაინის დაცემული ეკონომიკის ფეხზე დასადგომად ყოველწლიურად 25 მილიარდი ევროს გამოყოფა იქნება საჭირო, რასაც ვერც ევროკავშირი და ვერც რომელიმე კავშირი, თანაც ერთად აღებული, ვერ შეძლებს.

დაახლოებით ანალოგიური ვითარებაა საქართველოსადმი. არც საქართველოს ეკონომიკას აქვს ის ნიშნები, ევროპას რომ გამოადგეს. საქართველოზე ათჯერ განვითარებული, თანაც ევროპაში მდებარე ბულგარულ-რუმინის, ბალტიისპირა ქვეყნებს არაფერი ეშველათ ევროკავშირში ყოფნის შედეგად და რაღა საქართველოს ეშველება?

ასე ფიქრობენ პრაგმატული ევროპელები. ისინი იმასაც ფიქრობენ, რომ 20 წლის განმავლობაში საქართველოში ჩაყრილმა გრანტებმა, სხვადასხვა სახის ფინანსურმა „ოყენებმა“ დიდი ვერაფერი შედეგი გამოიღო – გარდა ერთისა, შეიქმნა მმართველი პოლიტიკური ელიტა, წურბელათა გუნდი, რომელიც საკუთარ ხალხსაც ნოვსისხლს და უცხოელსაც ევროკავშირს ჰყავს ასეთი წევრები, საბერძნეთის, ზემოთყვანილი ქვეყნების სახით, რაც სრულიად საკმარისია სიმწარის განცდის მოსაგვრელად. რატომ უნდა აიბკეოს თავი გერმანიამ, ევროკავშირის ლოკო-მოტივად ნოდებულმა ქვეყანამ ან, ვთქვათ, ბელგიამ საქართველო-უკრაინის შეყვანით ევროკავშირში და მათი გამოკვებით?

პრაგმატიკოს ევროპელს უჭირს იმის გათავისება, რომ ვიღაც უკრაინელების და ქართველის გამო მან უნდა გაიუარესოს თავისი სოციალური ყოფა. ბელგია ერთ სულ მოსახლეზე ეროვნული პროდუქტის წარმოებით მსოფლიოში მე-14-ე ადგილზეა. სიღარიბის ზღვრად ითვლება თეთრად 900 ევროზე ნაკლები შემოსავალი. საშუალო ხელფასი 2-3 ათასი ევროა. 30 წელზე მეტი ასაკის ბელგიელი, რომელიც არ ცხოვრობს საკუთარ სახლში, წარუმატებლად ითვლება.

ევროპელები მართლაც არიან დმცყუანებიც. მართლმობაზე უკვე ვთქვით, რაც შეეხება მტყუანობას, ვიტყვი, რომ პოლიტიკური მიზნებიდან გამომდინარე – შეგვაცდინეს. პოლიტიკური მიზნები, ამერიკელთა მიერ ჩამოყალიბებული, რუსეთთან მეტოქეობაა, რუსეთის მტრულად განწყობილი ქვეყნების შემოერთება.

კარგად მახსენდება ევროკავშირის ყოფილი შეფის ბაროზუს განცხადება, პატარა საქართველოს გზა ესწნება დიდი ევროპული ბაზრისკენო და. ა.შ. მაშინ არავის დაუსვამს კითხვა, რას შექმნიდა საქართველო ისეთს, ევროკავშირში რომ გაეტანა გასაყიდად. სერიოზულად არც არავის უფიქრია და დღესაც არავინ ფიქრობს, რომ ასოციირებული წევრობა გრძელი, მრავალწლიანი რიგში დგომაა, რომელსაც ან გაუძლებ, ან არა.

ევროპამ მხოლოდ პოლიტიკური თვალსაზრისით მიიბა საქართველო და უკრაინა საკუთარ ზღურბლებთან, რათა ევროპულ კავშირში არ შეესუფლებათ. ევროპამ „გადაგვაგდო“, თუმცა, ამის გამოსწორება შეუძლებელი არ არის.

**აკალები
ტიანაშვილი,
პოლიტოლოგი.**

ალტერნატიული მოგაპალი - საქართველოს ადგილი გლობალურ სამყაროში

საზღვრისა და განსაკუთრებით აქტუალური ეროვნული და ეთნიკური თემა — მისი მრავალფეროვნება, დინამიკა, ადაპტაციის და თანაცხოვრების პოტენციალი, რაც ქართული (და ნებისმიერი) სახელმწიფოს საფუძვლებს ქმნის. ისტორიული მიმოხილვის კონტექსტში ეს საკითხი ჩვენთან მეტ-ნაკლებად გაანალიზებულია. მაგრამ, პრობლემის პოლიტიკური, ინტელექტუალური (ეთნოსაზოგადოების ელიტის კოლექტიური დამოკიდებულება) და კულტუროლოგიური ასპექტები, ვფიქრობ, მკვლევართა ხილვადი უნარი მიღმა დარჩენილი. თემის პოლიტიკური კონტექსტი კი სერიოზულ საკვლევ თემად საერთოდ არ განიხილება და არც არასდროს განხილულა. ეთნო-ნაციონალიზმი ძირითადად კულტურული ფენომენია. ხოლო, პოლიტიკური იდენტობა - ნაციონალური იდენტობის, როგორც ისტორიული პროცესის დამატარებელი ეტაპია. პოდა, ესაა ჩვენი მთავარი სისუსტე — ყურადღების მიღმა დარჩენილი პოლიტიკოლოგიური და სოციოლოგიური კვლევები, ნათელი — უდავო სურათის შექმნა, ამ სფეროში მსოფლიო სამეცნიერო აზროვნების შესწავლა და ა.შ. ჩვენ 20, შეიძლება 50 წლით დავაგვიანეთ. ამიტომ აღმოვჩნდით სეპარატიზმის ზვავის წინაშე სრულიად უმწეო მდგომარეობაში, და ვართ ასე — გაბრაზებული და გაოგნებული, ვერაფრის შეცვლის ვეღარ ვახერხებთ. ჩვენ საამაყო ისტორიის კვლევა-დაზვერებით და „სადღეგრძელებით“ გავერთეთ, პოლიტიკურ ანალიზს, ეთნო-კულტურულ კვლევებს კი საჭირო ყურადღება არ დავუთმეთ.

თავიდანვე უნდა ვთქვათ, რომ ჰეროდოტეს მსოფლიო რუკის (ძვ.წ. 450 წ.) გეოგრაფიულ ცენტრში(!) საქართველოს სახელმწიფოა. მსოფლიო კი ხმელთაშუა ზღვის მიმდებარე ქვეყნებით და ძირითადად უცნობი მიწებით შემოიფარგლება. ამ დროისთვის და ამ რუკაზე, კონტინენტური ევროპის არც ერთი სახელმწიფო არ ფიქსირდება — სიცარიელეა, თავისუფალი მიწებია. მხოლოდ ძვ. წ. I ათასწლეულის შუა ხანებისათვის დაამთავრეს ძველმა ბერძნებმა სამხრეთ ევროპის გამოკვლევა, ხოლო დასავლეთით ძვ. წ. 320 წელს აღმოაჩინეს დასავლეთ ევროპის სანაპირო. რომაელები კი ევროპის შესწავლას ძვ. წ. II საუკუნიდან იწყებენ იულიუს კეისრის ლაშქრობებით.

დღეს ამ კონტინენტზე ცხოვრობს 6 ენობრივი ოჯახის 209 ენაზე მოლაპარაკე ხალხი. ევროპის პოლიტიკურ რუკაზე მთლიანად ან ნაწილობრივ განლაგებულია 49 სუვერენული სახელმწიფო, მათ შორის, საქართველო, ოღონდ ამჟერად — ამ ცივილიზაციის პერიფერიული ზონაში.

მოსდა ისე, რომ ევროპული სიცარიელის — თავისუფალი მიწების აღმოჩენის შემდგომ, თითქმის უწყვეტი აღმოვალი განვითარების შედეგად, ამ კონტინენტზე მსოფლიოში ყველაზე დაწინაურებული ქრისტიანული ცივილიზაცია შეიქმნა, და ამით ევროპელებმა უდიდესი გავლენა მოახდინეს მსოფლიო ცივილიზაციის ფორმირების პროცესზე. საქართველო კი ამ პროცესების მიღმა დარჩა.

მარტივად დასასმელი კითხვაა: ჩამოყალიბების პროცესში მყოფ გლობალურ სამყაროში, 7-8 ახალი, რეგიონული ცივილიზაციიდან, სად არის საქართველოს ადგილი? ამ კითხვაზე პასუხისთვის, უნდა ვიცოდეთ — ვინ ვართ?

ვინ ვართ?!

საბარტემპლოში არ დამთავრებულა (შეიძლება არც დაწყებულა) სერიოზული განსჯა თემაზე: ვინ ვართ? რომელ ცივილიზაციას წარმოვადგენთ — დასავლურს (ევროპულს), თუ კავკასიურ-აზიურს? ან იქნებ სულაც მხოლოდ მართლმადიდებლურს (და არა ზოგადად ქრისტიანულს)? ქართულმა პოლიტიკოლოგიამ, ისტორიოგრაფიამ და კულტუროლოგიამ ამ თემისთვის ჯერ ვერ მოიცალა. სამეცნიერო ინსტიტუტები აზრისგან (ადამიანებისგან) დაიცალა, მეცნიერება დაგვიბერდა და დასუსტდა. ინტერნეტ ფორუმებზე კი საკითხის „სახალხო“, ემოციური განხილვა მიმდინარეობს. ჩვენს თავდაკარგულ საზოგადოებას აინტერესებს — ვინ არის, რომელ ცივილიზაციას მიაკუთვნოს თავი, რათა დაწმენდილი გონებით სახელმწიფოს პოლიტიკური სხეულის შექმნა, წინსვლა და მსოფლიო ქაოსისგან თავის დაღწევა შეძლოს!!

ამ მხრივ, ჩვენს „დე ფაქტო“ საზღვრებში მხოლოდ პოლიტიკური გადანაწილებებია მიღებული (ევროასოციაცია), მაგრამ გეოპოლიტიკური, რეგიონული და კულტურული იდენტიფიკაცია კვლავ „სახალხო“ (საზოგადო) პრობლემად რჩება. ასეთ პრობლემებში საზოგადოება ვერც პოლიტიკურად, ვერც კულტურულად ჯანსაღ ორგანიზებად ვერ ჩაითვლება. ქვეყანას ხან გამსახურდის, ხან შევარდნაძის, ხან სააკაშვილის სინდრომი თრგუნავს და აწვალვებს, მთავარ პრობლემაზე ფიქრისთვის და საკუთარი თავის შეცნობისთვის კი ვერ იცლის.

ჩვენი ინტელექტუალური და კულტურული „მიძინების“ მიუხედავად, დასავლურმა ფილოსოფიურმა ჭვრეტამ და პოლიტიკურმა აზრმა, საქართველოს თავად მიუჩინა ადგილი ცივილიზაციითა იერარქიაში და „განსაზღვრა“ მისი იდენტურობა ისე, რომ ჩვენს ისტორიულ, ეთნო-კულტურულ შრეებში არც ჩაუხედავდა. ჩვენთვის გასაოცრად, ეს მხოლოდ ერთი ფაქტორის — მართლმადიდებლური კულტურის ნიშნით მოხდა. ეს ნიშნავს, რომ დღეს მათთვის „სხვა“ — უცხო საზოგადოება ვართ. ამ ზოგადი შეფასებით, „მართლმადიდებელთა“, — როგორც „განსხვავებული“ კულტურული სამყაროს, — ეკონომიკური და პოლიტიკური განვითარების პერსპექტივები საკმაოდ ბუნდოვანია, თუმცა, მუსლიმანურ სამყაროზე უკეთესია. მაგრამ, ფაქტია — ევროპულ კულტურაში, და ამ კულტურის შემქმნელ ქრისტიანულ ცივილიზაციაში, ჩვენი ადგილი ვერ მოინახა — ბურუსით მოცულ ზონაში ვართ. ასეთი ყველაზე პრაგმატული დასავლელი თეორეტიკოსების დასკვნა.

ჩემი აზრით, აქ არანაირი შეცდომა არ არის, არის მხოლოდ ზერეულე შეფასება, გაუგებრობა და შეუცნობლობა, რადგან ქართული კულტურა, საზოგადოდ, უფრო ძველია, ვიდრე ევროპული. ევროპული კრიტიკიუმები კი, ცხადია, მათ წინარე ისტორიულ კულტურას ვერ შეაფასებს! ეს ნიშნავს, რომ საქართველო კი არ ამოვარდა მისთვის ყველაზე ახლობელი სუბსტანციიდან — ბერძნულ-ბიზანტიური კულტურული შრედან, არამედ დამოუკიდებლად არსებობდა, მათ მიღმა და მათზე ადრე. უბრალოდ, ამ კულტურის ცენტრიდან — პერიფერიაზე გადაინაცვლა, მაგრამ არ გამქრალა. ჩვენ „ცოტა ხნით“ დავიკარგეთ — რამდენიმე საუკუნე დასუსტებული და ფილოსოფიური აზრისგან დაცლილი ვიყავით. დღეს შედეგს ვიმკით.

ეპოქა და ცივილიზაციის ბალანსი იცვლება, ახალი ისტორია იწერება და ამ ახალ წიგნში ერთიანი საქართველო აუცილებლად მთავრული ასოებით უნდა ჩაინეროს. ასეთია ახალი თაობის ფუნქცია და მათი საკონტროლო დავალება: ქვეყანამ მოახერხოს და მოახდინოს პოლიტიკური და კულტურული იდენტიფიკაცია.

ზუსტი პასუხის მისაღებად (ვინ ვართ?) — ნაციონალური იდენტობის სფეროში მსოფლიოს თეორიულ კვლევებს უნდა ვიცნობდეთ და ამ კვლევებში ვმოხაწილებოდეთ!!

ნაციონალური იდენტობის ბუნება, ისტორიულ კონტექსტში, მსოფლიოში კარგად შესწავლილი თემაა. მაგრამ, ამ სფეროში მკვლევართა ინტერესი გააძლიერა ნაციონალიზმის აღზევებამ, განსაკუთრებით კი ეთნიკური თვითშეგნების გამძაფრებამ, როგორც პოსტსაბჭოთა სივრცეში, ისე დასავლეთში. დღევანდელი ეპოქა ნაციონალიზმის გლობალური აფეთქების ეპოქაა. მოუშაბდელები, სუსტი სახელმწიფოები ამ აფეთქების მსხვერპლი ხდებიან — ასეთი სახელმწიფოები იშლება. და რას ვაკეთებთ ჩვენ?! არაფერს!!

სახელმწიფოს სისტემის შერყევა ნაციის ინტელექტუალური სიზარმაცის შედეგია. დღევანდელი ქაოსური ეპოქის მდინარეებში, როცა ეთნო-ნაციონალური იდენტობა დამანგრეველ ძალას იძენს, საქართველო უნიჩბო, უკომპასო და უსაჭო ნავივით, იღბალს მინდობილი მიცურავს. ჩვენი ნიჩაბი, კომპასი და საჭე კი აზროვნება და ინტელექტია, რაც ამ ეპოქის გამოწვევებთან სრულიად არაადეკვატური და მოუშაბდელები აღმოჩნდა. ერ-სახელმწიფოებთან მიმართებაში ენტონი დ. სმიტის ფრაზას თუ დავესესხებით — **გადარჩენისთვის აუცილებელია „ხალხის მობილიზება საკუთარი კულტურისა და ისტორიის წიაღში“**. ქართველმა ხალხმა ეს ვერ მოხერხდა, რაც სახელმწიფოს ჩამოყალიბებაში გადამწყვეტი ფაქტორია. გლობალურ სამყაროში საქართველოს ადგილის გან-

დავაგვიანეთ. ამიტომ აღმოვჩნდით სეპარატიზმის ზვავის წინაშე სრულიად უმწეო მდგომარეობაში, და ვართ ასე — გაბრაზებული და გაოგნებული, ვერაფრის შეცვლის ვეღარ ვახერხებთ. ჩვენ საამაყო ისტორიის კვლევა-დაზვერებით და „სადღეგრძელებით“ გავერთეთ, პოლიტიკურ ანალიზს, ეთნო-კულტურულ კვლევებს კი საჭირო ყურადღება არ დავუთმეთ.

მაგრამ, თუ ჩემი თაობა პრობლემის მიტინგებითა და ხმაურიანი პროტესტით გადაჭრას ცდილობდა, დღეს სურათი იცვლება. დღევანდელი თაობა მსოფლიოს ამ გამოწვევებს საუკეთესო უნივერსიტეტებში ეუფლება. მათ უკვე თავისუფლად მიუწვდებიან ხელი ამ სფეროში მსოფლიოს გამოცდილებაზე და სპეციალურ ნაშრომებზე, რაც აქამდე ჩვენს გარემოში იწერებოდა. და იქნებ ასე, მიტინგების ეპოქაც დასრულდეს, კვლევის და მიგნების ეპოქა დაიწყოს და მერე ეთნო-ნაციონალური დიალოგიც მოხერხდეს. ასე უფრო ეფექტიანად აღმოვაჩინო ჩვენს საერთო ადგილს გლობალურ სამყაროში.

აფხაზთა, ქართველთა და ოვსთა ახალი თაობისთვის, საკუთარი პოლიტიკური იდენტობის გააზრებაში, მნიშვნელოვანი იქნება, მაგალითად, ენტონი დ. სმიტის შეგონება, ჯერ კიდევ 1990 წელს გამოცემული წიგნიდან — „ნაციონალური იდენტობა“, სადაც ვკითხულობთ:

„ნაციონალიზმი წარმოადგენს ყველაზე მძლავრად ფესვგადგმულ მითს იდენტობის შესახებ თანამედროვე მსოფლიოში, მაგრამ ის სხვადასხვა ფორმითაა წარმოდგენილი. ნაციონალური იდენტობის მიხედვით პოლიტიკური ერთობის საფუძვლად, როგორც წესი, გვევლინება ტერიტორია ან წინაპრები (ან ორივე ერთად). ეს სხვადასხვაგვარობა ხშირად არაგადასარკვევია და კონფლიქტის წყაროს წარმოადგენს იმ შემთხვევაში, თუ მათი უტოლადეფიციენტო ბევრი, ყველაზე მწვავე ეროვნებათაშორისი კონფლიქტი ნაციონალური იდენტობის ურთიერთდამპირისპირებული მოთხოვნებისა და კონფლიქტისგან მომდინარეობს.“

ჯერ კიდევ გასული საუკუნის მიწურულს (ჩვენი ნაციონალური ეიფორიის უმას), ცნობილი მკვლევართა მიერ გაუღრმებული მსგავსი აზრებისა და მოწოდებების გაცნობიერება დიდი ხნის წინათ უნდა დაგვეწყო, რათა თავიდანვე გვეფიქრა კონფლიქტის განელებაზე და შეგვექმნა ნამდვილი ეროვნულ-პოლიტიკური ერთობა. მისი მისაღწევად და გზამკვლევი და კი, მეცნიერული და ინტელექტუალური კაპიტალია საჭირო, რაც არ ჩანს. ვიმეორებ — ქართულმა პოლიტიკოლოგიამ, ისტორიოგრაფიამ და კულტუროლოგიამ ამ თემისთვის ვერ მოიცალა. სამეცნიერო ინსტიტუტები კი ამასობაში აზრისგან, იდეებისგან და ადამიანებისგან დაიცალა. შედეგად, სრულ გაუგებრობაში ვართ.

და ეს უმძაფრესი ნაციონალური (და პოლიტიკური) თემა, როგორც კვლევისა და სახელმწიფოებრივი ყურადღების საგანი, არც ერთ, — ყოფილ თუ არსებულ, — ხელი-სუფლებას არ აინტერესებს, რადგან საამისოდ ჩვენმა სახელმწიფომ აკადემიურ სიმშვიდეს და სიმშვიდეს ჯერ კიდევ ვერ მიაღწია.

წუპრი მიხანაშვილი (დასასრული იმეხება)

ალიანსალიანი

ქართული ასაული სენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში გაასილეს

ზაზიანის მე-4 მექანიზებული ბრიგადის სამწყობრო მოედანზე ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში სამშვიდობო მისიაში მონაწილე ასეულის გაცილების ცერემონიალი გაიმართა.

ლონისძიებებს დაესწრნენ საქართველოს თავდაცვის მინისტრი მინდია ჯანელიძე, მინისტრის მოადგილეები, გენერალური შტაბის ხელმძღვანელი პირები და საფრანგეთის ელჩი საქართველოში რენო სალენსი. თავდაცვის მინისტრმა ქართველ სამხედროებს სიტყვით მიმართა და მისიის ხელმძღვანელი გახსოვრების ცივლება უსურვა.

„ქართული ჯარი მზად არის, ნებისმიერ კონტინენტზე შეასრულოს დაკისრებული დავალება.“

რეზული დავალება. თქვენი მონაწილეობა აფრიკის მისიაში მხოლოდ მშვიდობის უზრუნველყოფა არ არის, ეს სამშობლოსთვის გაწეული სამსახურია, რადგანაც თქვენი სამსახური უფრო ახლოებს ჩვენს ქვეყანას, შეიარაღებულ ძალებს ნატო-სთან, ევროკავშირთან, მსოფლიოს წამყვან ქვეყნებთან.

ამიტომ თქვენი მისია ორმაგად დატვირთულია. დარწმუნებული ვარ, რომ წარმატებით შეასრულებთ ქვეყნის მიერ დაკისრებულ მისიას და ყველანი უკლებ-

ლივ უვნებელი დაბრუნდებით, — განაცხადა მინდია ჯანელიძემ.

მინდია ჯანელიძემ აღნიშნა, რომ ევროკავშირის მისიაში მანდატი დეკემბრის ბოლომდეა, თუმცა, ხელისუფლებამ უკვე მიმართა პარლამენტს მანდატის სამი თვით გაგრძელების შესახებ. მინდია ჯანელიძის თქმით, იმ შემთხვევაში, თუ პარლამენტი მანდატს გაახანგრძლივებს, ასეული კიდევ სამ თვეს დარჩება ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში.

რუს წარმომადგენლებს ავსტრალიის რეგიონში საარტილერიო სწავლების მოწყობასთან დაკავშირებით

საქართველო შეუერთდა რუსეთის სამხედრო სწავლებებით სამხრეთ ოსეთში

საპარტილერიო საგარეო საქმეთა სამინისტრომ ბრალი დასდო რუსეთს „სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის დარღვევაში“ ცხინვალის რეგიონში საარტილერიო სწავლების მოწყობასთან დაკავშირებით. სწავლებები მიმდინარეობს ერთ-ერთ ათასზე მეტი სამხედრო მოსამხარეთისა და დაახლოებით ტექნიკის 200 ერთეულის მონაწილეობით 6 პოლიგონზე ჩრდილოეთი კავკასიის რეგიონსა და სამხრეთ ოსეთში. საქართველოს საგარეოპოლიტიკურ უწყებაში მიანიშნა, რომ თავისი მოქმედებით რუსეთი „საფრთხეს უქმნის მშვიდობასა და სტაბილურობას რეგიონში“.

„რუსეთის ფედერაციის ეს მოქმედებები – არის საქართველოს სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის შემდგომი დარღვევა. ისინი საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო უფლებებისა და საერთაშორისო ვალდებულებათა ნორმებისა და პრინციპების უხეში დარღვევაა, მათ შორის, ისეთებისა, რომლებიც რუსეთმა იკისრა 2008 წლის

12 აგვისტოს შეთანხმებით ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ, და წარმოადგენს საფრთხეს მშვიდობისა და სტაბილურობისთვის რეგიონში“, – ნათქვამია საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს საიტზე.

სწავლებებში, რომლებიც მიმდინარეობს 6 პოლიგონზე ჩრდილოეთი კავკასიის რეგიონსა და სამხრეთ ოსეთში, მონაწილეობას ღებულობს ერთი ათასზე მეტი არტილერიისტი და 58-ე არმიის შეიარაღების დაახლოებით 200 ერთეული და სამხედრო ტექნი-

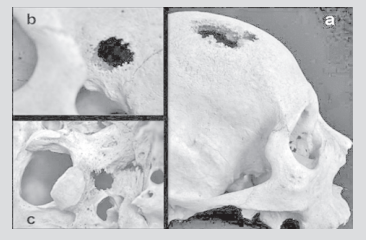
კა. სამხრეთი სამხედრო ოლქის სამხედროები ამუშავებენ ომის ჩვეულებრივ თვითმავალი საარტილერიო დანადგარების „მსტა-ს“ და მოდერნიზებული სარაკეტო სისტემების დახმარებით.

საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრომ მოითხოვა რუსეთისგან გაიყვანოს ჯარები „ოკუპირებული ტერიტორიებიდან“, აგრეთვე მოუწოდა მსოფლიო გაერთიანებას, რათა „თავიდან აგვაცილოს მორიგი აქცია, რომელიც მიზნად ისახავს საქართველოს სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის დარღვევას“.

შეგახსენებთ, რომ ურთიერთობანი რუსეთსა და საქართველოს შორის უკანასკნელ პერიოდში გამწვავდა რუსეთის ფედერაციასა და აფხაზეთის შორის თანამშრომლობის შესახებ ახალი შეთანხმების ხელმოწერის ფონზე. ხელშეკრულება ითვალისწინებს მოსკოვისა და სოხუმის მიერ შეთანხმებული საგარეო პოლიტიკის განხორციელებას, ერთიანი სოციალურ-ეკონომიკური სივრცის, „თავდაცვისა და უშიშროების საერთო სივრცის“ შექმნას, მათ შორის, გაერთიანებული სამხედრო დაჯგუფებისა. შედეგად რუსეთთან ურთიერთობის მონწილეობის საკითხებში საქართველოს პრემიერ-მინისტრის სპეციალურ წარმომადგენელ ზურაბ აბაშიძისა და რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილის გრიგორი კარასინის მოლაპარაკება, რომელიც, სავარაუდოდ, უნდა გამართულიყო დეკემბრის ბოლოს, გადაიდო გაურკვეველი ვადით.

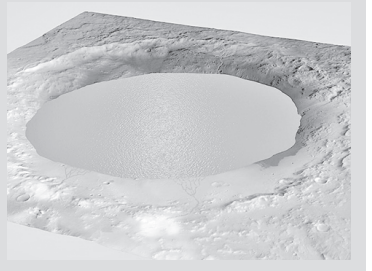

დედაიწინის ზურგზე

მეცნიერებმა აღმოაჩინეს კვილ ალამიანაში კიბოთი დაზარალებული ერთ-ერთი ყველაზე ადრეული ადამიანის ადამიანის ძვლები, რომელიც დაახლოებით 4,5 ათასი წლის წინათ გარდაიცვალა 34-45 წლის ასაკში. ნაშთები აღმოაჩინეს 1992 წელს ანგარის პირას გათხრების დროს. აღმოჩენილი ადამიანის თითქმის ყველა ძვალი, მათ შორის, თავის ქალაზე, ხერხემალსა და ნეკრზე, აღმოაჩინეს დაზარალებული, თითქოსდა, ისინი ჩრჩილმა ამოჭამა.

მარსმაგალმა „კურიოსიტის“ მარსის ზომიერზე გამზარალი ტბა აღმოაჩინა

მეცნიერებს მიანიშნა, რომ იგი არსებობდა საკმაოდ დიდხანს და მასში შეიძლება განვითარებულიყო სიცოცხლე. მონაცემებით, რომელიც გადმოსცა მარსმაგალმა, ტბები ნიუთელ პლანეტაზე არსებობდა გაცილებით უფრო დიდხანს, ვიდრე ეს ადრე იმagineდა.

ფილიპინებზე ტაიფუნ „ხაბუ-პიტის“ მსხვერპლთა რიცხვი 27 ახსენებენ ბაიზარდა

დაზარალებულთა უმრავლესობა – ესენი არიან მოშორებული ალმოსავლეთი კუნძულის სამარის მცხოვრებლები, რომლებმაც პირველმა მიიღეს ტაიფუნის დარტყმა. მისი ქარის სიჩქარე პირველ დღეებში საათში 210 კილომეტრს აღწევდა. როდესაც დასავლეთისკენ მოძრაობდა, დედაქალაქის რეგიონის მიმართულადაც დაახლოებით 12 მილიონი კაცი ცხოვრობს, სტიქიის ძალა თანდათანობით შესუსტდა.

მერილენდში თვითმფრინავი დაიშალა საცხოვრებელ სახლს: დაიღუპა 6 კაცი, მათ შორის, ორი პატარა ბავშვი

თავდაპირველად იტყობინებოდნენ, რომ ინციდენტი მსხვერპლი გახდა სამი კაცი, რომლებიც საჰაერო ხომალდის ბორტზე იმყოფებოდნენ. მოგვიანებით გაირკვა, რომ კიდევ სამი კაცი დაიღუპა დედაიწინაზე. 36 წლის ქალისა და მისი ორი ვაჟიშვილის, რომელთა ასაკიც იყო სამი წელი და ერთი თვე შესაბამისად, ცხედრები აღმოაჩინეს სააბაზანო ოთახში. დედა ცდილობდა გადარჩენა ბავშვები კვამლისა და ცეცხლისგან.

ჩვენ და ალიანსი

2016 წლის გაზაფხულზე ნატოს მორიგი სამიტია დაგეგმილი. ამ დროისთვის უკვე განხორციელებულ პროექტებზე, როგორც არის სასწავლო ცენტრი და სხვა ღონისძიებები, ნატო საქართველოსგან პროგრესს ელის. პარლამენტის თავმჯდომარის განცხადებით, 2016 წელი ძალიან მნიშვნელოვანია, რადგან საპარლამენტო არჩევნებია და მმართველი პოლიტიკური გუნდი ყველაფერს გააკეთებს, რათა პირნათლად შეზღვედნენ ამ მნიშვნელოვან მოვლენას ყველა მიმართულებით, მათ შორის, ნატოში ინტეგრაციის მიმართულებით.

უსუფაშვილისგან განსხვავებით, ასე არ ფიქრობს ევროპარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის ხელმძღვანელი. ელმარ ბროკის განცხადებით, ახლა არ არის საქართველოს, უკრაინისა და მოლდოვას ნატოში გაწევრებაზე საუბრის დრო. მისი თქმით, ნატოს ტერიტორიების უსაფრთხოების უზრუნველყოფისა და ყველა წევრი ქვეყნის სანდო დაცვის მიზნით ჩრდილოატლანტიკურმა ალიანსმა კოლექტიური თავდაცვის გაძლიერებაზე უნდა მოახდინოს კონცენტრირება.

„უმჯობესია, მხარი დაუჭიროთ პოლიტიკურ და ეკონომიკურ რეფორმებს, ასევე საქართველოში, მოლდოვასა და უკრაინაში უსაფრთხოების სტრუქტურების რეფორმას, რათა ეს ქვეყნები კიდევ უფრო დაუახლოვდნენ ევროკავშირს და საგარეო ბაზარზე მათი ინტეგრაცია მოხდეს. დედატები ამ ქვეყნების ნატოს წევრობაზე კონტრპროდუქტიულია“, – განაცხადა ელმარ ბროკმა.

მისივე განცხადებით, ნატოს გაფართოების გადაწყვეტილება არა მხოლოდ თითოეული ქვეყნის სუვერენული გადაწყვეტილებაა, არამედ მას სჭირდება ალიანსის ყველა წევრი ქვეყნის მხარდაჭერა. მისივე განმარტებით, ყოველმა გაფართოებამ უნდა გააძლიეროს ალიანსის თანამიმდევრულობა და თავდაცვითი შესაძლებლობები.

კავკასიასა და ცენტრალურ აზიაში ნატოს გენერალური მდივნის სპეციალური წარმომადგენელი ჯეიმს აპატურაი თვლის, რომ ელმარ ბროკი სწორ განცხადებას აკეთებს, ვინაიდან, ამ ეტაპზე საქართველოს ნატოს წევრობაზე საუბარი არ არის. საუბარია წევრობისკენ მიმავალ გზაზე, პაკეტით განსაზღვრული ნაბიჯების შესრულებაზე.

„მოდი ახე ვთქვით – მოლდოვა ნეიტრალური ქვეყანაა და მას ნეიტრალურობის სტატუსის შეცვლაზე გვემბი არ აქვს. იქ არ დგას ნატოს წევრობის საკითხი. უკრაინას რაც შეეხება, ნათლად და გამოკვეთილად არც მას მიუთითებია, რომ იგი უახლოეს მომავალში ნატოსკენ იმოდრავებს. უფრო მეტიც, უკრაინის პრეზიდენტმა პეტრო პოროშენკომ ხა-

ზი გაუსვა, რომ პირველი პრიორიტეტი ქვეყანაში რეფორმების გატარებაა. ჩვენ ვიზიარებთ მის ამ გამონათქვამს და ვთვლით, რომ მათი პრიორიტეტი რეფორმებია და დახმარებასაც გააუწევთ.

რაც შეეხება საქართველოს, აქაც ყველაფერი ნათელია, მაგრამ განსხვავებული თვალსაზრისით. ბუქარესტის გადაწყვეტილება ძალაში რჩება, ეს არის ნატოს პოლიტიკური გადაწყვეტილება. არსებითი პაკეტი, რომელიც საქართველოს გადმოეცა, თავისი სტრუქტურით და არსით შედგენილია იმისთვის, რომ საქართველოს გაუწიოს დახმარება

ელმარ ბროკის განცხადებას, ახლა არ არის საქართველოს, უკრაინისა და მოლდოვას ნატოში გაწევრებაზე საუბრის, ნაციონალური მოძრაობა ქვეყნის კრახად აფასებს.

საპარლამენტო უმცირესობაში ამბობენ, რომ ამ ნუთის მდგომარეობით, საქართველოს და უკრაინის ნატოში გაწევრებაზე საუბარი ნაღველია არ არის, მაგრამ ის, რომ ორივე ქვეყანა მისწრაფვის ნატოსკენ და ის, რომ ორივე ქვეყანა ნატოს წევრი გახდება, დადასტურებულია უმაღლეს დონეზე და მათ შორის დადასტურებულია გერმანიის ხელი-სუფლებების და იმ პარტიის მიერაც, რომელსაც ბატონი ბროკი წარმოადგენს. მიხეილ მაჭავარიანის განცხადებით, ხელისუფლება ქვეყნის ნატოში ინტეგრაციისთვის საჭირო ნაბიჯებს, რუსეთის ინტერესებიდან გამომდინარე არ დგამს.

ახლა არ არის საქართველოს, უკრაინისა და მოლდოვას ნატოში გაწევრებაზე საუბრის დრო

პოლიტოლოგ რამაზ საყვარელიძის შეფასებით, გერმანელ პოლიტიკოსებს და ნაციონალებს სხვადასხვა მოტივები აქვთ. მისივე თქმით, გერმანიის მოტივაცია, ისევე როგორც ევროპის სხვა ქვეყნებისა, არის ის, რომ მიერი გადადგმული ნაბიჯი. საყვარელიძის განცხადებით, დღეს, როდესაც უკრაინის თემის გარშემო ასეთი მწვავე ბრძოლაა და დასავლეთი სხვას ვერაფერს ბედავს, გარდა ეკონომიკური სანიქციებისა, მკაფიო ხდება, რომ დასავლეთი ძალიან ფრთხილია რუსეთის მიმართ დამოკიდებულების გამოსატყულებაში.

„ასეთი სიფრთხილის ფონზე, იმ რუსეთს, რომელსაც შეუძლია ადგეს და საომარი მოქმედება დაიწყო, სწორი იქნება ნატოში წითელი ნაჭერი აუფრიალოს გერმანიამ? გერმანიამ იცის, რომ ფრთხილი უნდა იყოს რუსეთთან პოლიტიკაში. ასე რომ, გერმანიის განცხადების მოტივაცია გასაგებია, ის არ გვატყუებს, არიქა შემოდიოთ. საქართველო ჯერ მხოლოდ დანიშნულია ნატოსთან ურთიერთობებში. პრინციპში, ეს სტატუსიც დათვალა“, – აცხადებს რამაზ საყვარელიძე.

რაც შეეხება შიდა კრიტიკას, საყვარელიძის განცხადებით, თუ წინა ხელისუფლება „შესანიშნავად“ მუშაობდა საგარეო ასპარეზზე, რატომ არ აღმოჩნდა მათი მუშაობა საკმარისი იმისთვის, რომ საქართველო ნატოს წევრი გამხდარიყო? „უბრალოდ, გულდასაწყვეტია, როდესაც ოპონენტი პატიოსანი არ არის. მაშინ მის სიტყვას და მის კრიტიკას ფასი ეკარგება“, – აცხადებს for.ge-სთან საუბრისას რამაზ საყვარელიძე.

თამაზ ძარჩავა

საქმე №1/140-2014

საარბიტრაჟო დადგენილება

შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს სახელით

საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ

8 დეკემბერი 2014 წელი

ქ. თბილისი

არბიტრი: ქეთევან ტაბატაძე

საარბიტრაჟო მოსარჩელე: შპს „KAPI“
საარბიტრაჟო მოპასუხე: ერთი ელიკაშვილი

დავის საგანი: სესხის თანხის გადახდის დაკისრება

არბიტრაჟმა განიხილა სარჩელისა და თანდართული მასალების, საარბიტრაჟო უწყების საჯაროდ გავრცელების შესახებ დადგენილების მიღების საკითხი და

გ ა მ თ ა რ კ ე ი ა

შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს მიერ 2014 წლის 4 ნოემბერს წარმოებაში იქნა მიღებული შპს „KAPI“-ის სარჩელი მოპასუხის ერთი ელიკაშვილის მიმართ სესხის თანხის გადახდის დაკისრების მოთხოვნით.

მოსარჩელის განმარტებით, 2012 წლის 26 ოქტომბერს, ერთი მხრივ, შპს „KAPI“-სა და მეორეს მხრივ, ერთი ელიკაშვილს შორის დაიდო №1.15.77 საკრედიტო ლიმიტით სარგებლობის ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც შპს „KAPI“-მ მსესხებელზე გასცა 2500 ლარის ოდენობით სესხი, ყოველდღიური 0,15% საპროცენტო სარგებლით. თანხის დაბრუნების ვადად განისაზღვრა 24.11.2012წ.

2012 წლის 20 ნოემბერს მხარეთა შორის გაფორმდა საკრედიტო ლიმიტით სარგებლობის ხელშეკრულება №1.15.77-ში ცვლილების შეტანის შესახებ შეთანხმება, რომლის თანახმადაც ძირითადი თანხა ნაცვლად 2500 ლარისა გახდა 3300 ლარი.

საკრედიტო ხელშეკრულების თანახმად, განისაზღვრა პირგასამტეხლოს ოდენობა, კერძოდ, ისეთ შემთხვევაში თუ მსესხებელი ხელშეკრულებით ნაკისრ ვალდებულებას დაადგევს მას დაერიცხება პირგასამტეხლო ძირითადი თანხის 0,15% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

მოსარჩელე მხარემ მოითხოვა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სესხის თანხის მოპასუხეზე ერთი ელიკაშვილზე გადახდის დაკისრება.

საარბიტრაჟო სარჩელი თანდართული მასალებითა და საარბიტრაჟო უწყება მოპასუხე ერთი ელიკაშვილს ორჯერ გაეგ-

ზავნა ხელშეკრულებაში მითითებულ მისი რეგისტრაციის მისამართზე თუმცა კორესპონდენცია მხარეს არ ჩაბარდა იმ მიზეზით, რომ ის მითითებულ მისამართზე არ ცხოვრობს.

არბიტრაჟმა განიხილა საქმის მასალები და მიიჩნია, რომ აუცილებლობას წარმოადგენს მოპასუხე ერთი ელიკაშვილს მის წინააღმდეგ მიმართული სამოქალაქო დავის წარმოებისა და სხდომის დღე ეცნობოს შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების გზით. ამ დასკვნის მართებულობას განაპირობებს შემდეგი საფუძვლის არსებობა:

დადგენილია, რომ მოპასუხე რეგისტრაციისა და ასევე მის უკანასკნელ საცხოვრებელ მისამართზე არ ცხოვრობს, ხოლო მისი ფაქტობრივი ადგილსამყოფელი უცნობია.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 71-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, თუ მოსარჩელის მიერ მითითებული მოპასუხის მისამართი სწორია და მას შეტყობინება ვერ ბარდება ამავე კოდექსის 73-ე მუხლის I პრიმა ნაწილით გათვალისწინებულ მოთხოვნათა დაცვით არბიტრაჟი ხელმძღვანელობს ამავე კოდექსის 78-ე მუხლის დებულებებით.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, არბიტრაჟს მიაჩნია, რომ მიღებული უნდა იქნეს დადგენილება საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ, რომელიც უნდა განთავსდეს იმ გაზეთში რომელიც მასობრივადაა გავრცელებული მხარის საცხოვრებელ ადგილზე.

არბიტრაჟმა იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე, 284-285-ე მუხლით, შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს დებულებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა

1. საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შე-

სახებ დადგენილებით მოპასუხე ერთი ელიკაშვილს (პ/ნ 01031003661) ეცნობოს, რომ მის წინააღმდეგ შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს წარმოებაში შპს „KAPI“-ის სარჩელი სესხის თანხის გადახდის დაკისრების მოთხოვნით.

2. ერთი ელიკაშვილს განემარტოს, რომ გზავნილის ჩაბარებიდან 5 (ხუთი) კალენდარული დღის ვადაში, შეგიძლიათ წარმოადგინოთ შესაბამისი 2 ვებგვერდი მტკიცებულებებთან ერთად შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ში, შემდეგ მისამართზე: თბილისი, დ. აღმაშენებლის გამზ. 69. ასევე შეგიძლიათ გამოიყენოთ ის საპროცესო უფლებები, რომელიც გამოქვეყნებულია საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობიდან, „არბიტრაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონიდან და შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს დებულებიდან.

თქვენს წერილობით შესაბამისში (პასუხში), მითითებული უნდა იყოს: ცნობთ თუ არა საარბიტრაჟო სარჩელს. თუ საარბიტრაჟო სარჩელს არ ცნობთ, რა კონკრეტულ გარემოებებსა და მტკიცებულებებს ეყარება თქვენი შესაბამისი მოსარჩელის საარბიტრაჟო სარჩელის წინააღმდეგ, რა საპროცესო საშუალებით აპირებთ საარბიტრაჟო სარჩელისაგან თავის დაცვას, კერძოდ, ხომ არ აპირებთ შეგებულ საარბიტრაჟო სარჩელის ადვერსს, ხომ არ უარყოფთ საარბიტრაჟო სარჩელის დასაშვებობას. რომელი მოწმე (სახელი, გვარი, საცხოვრებელი მისამართი ან სამუშაო ადგილი) უნდა იქნეს გამოძახებული საარბიტრაჟო სესხისაზე, რისი დადასტურება შეუძლია თქვენს მიერ წარმოსადგენ მოწმეს. ხომ არ გაგაჩნიათ შუამდგომლობები.

3. განემარტოს მოპასუხეს ერთი ელიკაშვილს, მის მიერ შესაგებლის წარმოდგენილობის შემთხვევაში არბიტრაჟი განაგრძობს საქმის განხილვას. შესაბამისი წარმოდგენილობა არ ჩაითვლება სარჩელის ცნობად.

4. მოპასუხე ერთი ელიკაშვილს ეცნობოს, რომ 2014 წლის 29 დეკემბერს 12:00 საათზე შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ში შემდეგ მისამართზე: თბილისი, დ. აღმაშენებლის გამზ. 69, დანიშნულია საარბიტრაჟო სხდომა შპს „KAPI“-ის სარჩელზე – სესხის თანხის გადახდის დაკისრების მოთხოვნით ერთი ელიკაშვილის მიმართ.

5. ერთი ელიკაშვილს ეცნობოს, თუ ის არ გამოცხადდება საარბიტრაჟო სხდომაზე, ვალდებულია არბიტრაჟს აცნობოს გამოცხადებულობის მიზეზი. თუ დადგენილია წესით გაფრთხილებული მხარე არ გამოცხადდება არბიტრაჟში, არბიტრაჟი უფლებამოსილია მის დაუსწრებლად განიხილოს საქმე, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მეორე მხარე ითხოვს საქმის გადადგობას.

6. განემარტოს მოპასუხეს მხარეს, რომ საარბიტრაჟო გზავნილი და უწყება მასზედ ჩაბარებულად ითვლება წინამდებარე დადგენილების გაზეთში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღე.

7. საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ დადგენილება გამოქვეყნდეს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკა“-ში მოსარჩელე მხარის ხარჯით.

8. საარბიტრაჟო დადგენილებაზე საჩივრის შეტანა არ შეიძლება.

არბიტრი: ქეთევან ტაბატაძე

საქმე №1/132-2014

საარბიტრაჟო დადგენილება

შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს სახელით

საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ

24 ნოემბერი 2014 წელი

ქ. თბილისი

არბიტრი: ქეთევან ტაბატაძე

საარბიტრაჟო მოსარჩელე: შპს „KAPI“
საარბიტრაჟო მოპასუხე: გიორგი დევდარიანი

დავის საგანი: სესხის თანხის გადახდის დაკისრება

არბიტრაჟმა განიხილა სარჩელისა და თანდართული მასალების, საარბიტრაჟო უწყების საჯაროდ გავრცელების შესახებ დადგენილების მიღების საკითხი და

გ ა მ თ ა რ კ ე ი ა

შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს მიერ 2014 წლის 29 ოქტომბერს წარმოებაში იქნა მიღებული შპს „KAPI“-ს სარჩელი მოპასუხის გიორგი დევდარიანის მიმართ სესხის თანხის გადახდის დაკისრებისა და გირავნობის საგნის რეალიზაციის მოთხოვნით.

მოსარჩელის განმარტებით, 2013 წლის 11 სექტემბერს, ერთი მხრივ, შპს „KAPI“-სა და მეორეს მხრივ, გიორგი დევდარიანს შორის დაიდო №1.19.4 საკრედიტო ლიმიტით სარგებლობისა და №1.19.4-1 გირავნობის ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც შპს „KAPI“-მ მსესხებელზე გასცა 1220 ლარის ოდენობით სესხი, ყოველდღიური 0,17% საპროცენტო სარგებლით. თანხის დაბრუნების ვადად განისაზღვრა 10.10.2013წ.

სესხის გადახდა უზრუნველყოფილია მოპასუხის საკუთრებაში არსებული მოძრავი ქონებით. კერძოდ ხელშეკრულების თანახმად გირავნობის საგანს წარმოადგენს მექანიკური სატრანსპორტო საშუალება: მარკა, მოდელი:

ფოტოგაზაფხენი გოლფი; ტიპი: პეტნეკი; ფერი: მწვანე 7/8; ტრანსპორტის გამოშვების წელი: 1996; ტრანსპორტის საიდენტიფიკაციო (შპსის) №WVWZZZ1HZVW023313. სარეგისტრაციო მოწმობა: AL0876327, სარეგისტრაციო ნომერი: ZG520.

საკრედიტო ხელშეკრულების თანახმად, განისაზღვრა პირგასამტეხლოს ოდენობა, კერძოდ, ისეთ შემთხვევაში თუ მსესხებელი ხელშეკრულებით ნაკისრ ვალდებულებას დაადგევს მას დაერიცხება პირგასამტეხლო ძირითადი თანხის 0,15% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

მოსარჩელე მხარემ მოითხოვა ხელშეკრულებით გათვალის-

წინებულ სესხის თანხის მოპასუხე გიორგი დევდარიანზე გადახდის დაკისრება და გირავნობის საგნის რეალიზაცია.

საარბიტრაჟო სარჩელი თანდართული მასალებითა და საარბიტრაჟო უწყება მოპასუხე გიორგი დევდარიანს ორჯერ გაეგზავნა სარჩელში მითითებულ მისი როგორც იძულებით გადაადგილებული პირის მიმავრების ადგილის მიხედვით მისამართზე, თუმცა კორესპონდენცია მხარეს არ ჩაბარდა იმ მიზეზით, რომ მითითებული მისამართის მოძიება ვერ მოხერხდა.

არბიტრაჟმა განიხილა საქმის მასალები და მიიჩნია, რომ აუცილებლობას წარმოადგენს მოპასუხე გიორგი დევდარიანს მის წინააღმდეგ მიმართული სამოქალაქო დავის წარმოებისა და სხდომის დღე ეცნობოს შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების გზით. ამ დასკვნის მართებულობას განაპირობებს შემდეგი საფუძვლის არსებობა:

დადგენილია, რომ მოპასუხე მისი როგორც იძულებით გადაადგილებული პირის მიმავრების ადგილის მიხედვით მისამართზე ვერ იძებნება. ხოლო მისი ფაქტობრივი ადგილსამყოფელი უცნობია.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 71-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, თუ მოსარჩელის მიერ მითითებული მოპასუხის მისამართი სწორია და მას შეტყობინება ვერ ბარდება ამავე კოდექსის 73-ე მუხლის I პრიმა ნაწილით გათვალისწინებულ მოთხოვნათა დაცვით არბიტრაჟი ხელმძღვანელობს ამავე კოდექსის 78-ე მუხლის დებულებებით.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, არბიტრაჟს მიაჩნია, რომ მიღებული უნდა იქნეს დადგენილება საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ, რომელიც უნდა განთავსდეს იმ გაზეთში რომელიც მასობრივადაა გავრცელებული მხარის საცხოვრებელ ადგილზე.

არბიტრაჟმა იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე, 284-285-ე მუხლით, შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს დებულებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა

1. საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ დადგენილებით მოპასუხე გიორგი დევდარიანს (პ/ნ 62001037742) ეცნობოს, რომ მის წინააღმდეგ შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს წარმოებაში შპს „KAPI“-ს სარჩელი სესხის თანხის გადახდის დაკისრებისა და გირავნობის საგნის რეალიზაციის მოთხოვნით.

2. გიორგი დევდარიანს განემარტოს, რომ გზავნილის ჩაბარებიდან 5 (ხუთი) კალენდარული დღის ვადაში, შეგიძლიათ წარმოადგინოთ შესაბამისი 2 ვებგვერდი მტკიცებულებებთან ერთად შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ში, შემდეგ მისამართზე: თბილისი, დ. აღმაშენებლის გამზ. 69. ასევე შეგიძლიათ გამოიყენოთ ის საპროცესო უფლებები, რომელიც გამოქვეყნებულია საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობიდან, „არბიტრაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონიდან და შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ს დებულებიდან.

თქვენს წერილობით შესაბამისში (პასუხში), მითითებული უნდა იყოს: ცნობთ თუ არა საარბიტრაჟო სარჩელს. თუ საარბიტრაჟო სარჩელს არ ცნობთ, რა კონკრეტულ გარემოებებსა და მტკიცებულებებს ეყარება თქვენი შესაბამისი მოსარჩელის საარბიტრაჟო სარჩელის წინააღმდეგ, რა საპროცესო საშუალებით აპირებთ საარბიტრაჟო სარჩელისაგან თავის დაცვას, კერძოდ, ხომ არ აპირებთ შეგებულ საარბიტრაჟო სარჩელის ადვერსს, ხომ არ უარყოფთ საარბიტრაჟო სარჩელის დასაშვებობას. რომელი მოწმე (სახელი, გვარი, საცხოვრებელი მისამართი ან სამუშაო ადგილი) უნდა იქნეს გამოძახებული საარბიტრაჟო სხდომაზე, რისი დადასტურება შეუძლია თქვენს მიერ წარმოსადგენ მოწმეს. ხომ არ გაგაჩნიათ შუამდგომლობები.

3. განემარტოს მოპასუხეს, მის მიერ შესაბამისი წარმოდგენილობის შემთხვევაში არბიტრაჟი განაგრძობს საქმის განხილვას. შესაბამისი წარმოდგენილობა არ ჩაითვლება სარჩელის ცნობად.

4. მოპასუხე გიორგი დევდარიანს ეცნობოს, რომ 2014 წლის 29 დეკემბერს 11:00 საათზე შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კ.ტ“-ში შემდეგ მისამართზე: თბილისი, დ. აღმაშენებლის გამზ. 69, დანიშნულია საარბიტრაჟო სხდომა შპს „ნოვა კრედიტი“-ს სარჩელზე – სესხის თანხის გადახდის დაკისრებისა და გირავნობის საგნის რეალიზაციის მოთხოვნით ბესარიონ კობერიძის მიმართ.

5. გიორგი დევდარიანს ეცნობოს, თუ ის არ გამოცხადდება საარბიტრაჟო სხდომაზე, ვალდებულია არბიტრაჟს აცნობოს გამოცხადებულობის მიზეზი. თუ დადგენილია წესით გაფრთხილებული მხარე არ გამოცხადდება არბიტრაჟში, არბიტრაჟი უფლებამოსილია მის დაუსწრებლად განიხილოს საქმე, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მეორე მხარე ითხოვს საქმის გადადგობას.

6. განემარტოს მოპასუხეს მხარეს, რომ საარბიტრაჟო გზავნილი და უწყება მასზედ ჩაბარებულად ითვლება წინამდებარე დადგენილების გაზეთში გამოქვეყნებიდან მე-7 დღე.

7. საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ დადგენილება გამოქვეყნდეს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკა“-ში მოსარჩელე მხარის ხარჯით.

8. საარბიტრაჟო დადგენილებაზე საჩივრის შეტანა არ შეიძლება.

არბიტრი: ქეთევან ტაბატაძე

ფიგურული ციგურაოვა

მართლაც პირველად

სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროში მინისტრ ლევან ყიფიანის და ფიგურული ციგურაოს ასოციაციის პრეზიდენტის მარიამ გიორგობიანი...

ამ დღეებში ესტონეთში დასრულდა საერთაშორისო ტურნირი ჩვენმა მოციგურავეებმა...

იუნორებში ასევე მეორე ადგილი დაიკავა არმენ აგაიანმა...

მშვილდოსნობა

მოინარეთა აზერბაიჯანული ნადავლი

მასპინძლებთან ერთად საქართველოს, ისრაელის, თურქეთისა და რუსეთის ჩუბინები...

რომელსაც ბაქოს ოლიმპიური მზადების ცენტრმა უმასპინძლა...

ლემსო ცინცაძე

ჩოგბურთი

ფაქტობრივი ავსტრალიის ლია პირველობის უმადგამადან

33 წლის როჯერ ფედერერმა წლებულს სადიდსლემო ტურნირი ვერ მოიგო...

„საბოლოო გადანწყვილებას ავსტრალიის ლია პირველობის შემდეგ მივიღებ...

კალათბურთი

ბალკანური საფანები

ევროპის ჩემპიონატში საქართველოს ეროვნული ნაკრების მეთაურები ცნობილია...

საქართველოს ეროვნული ნაკრები 6 ჯგუფში მოხდა, სადაც ჩვენი მეთაურები იქნებიან მასპინძელი ხორვატეთი...

საქართველო ჯგუფურ ეტაპზე შემოთხამოვლილ გუნდებთან ერთად ხორვატეთის დედაქალაქ ზაგრებში...

მიხეილ ბაბრიჩიძე: კენჭისყრის შედეგები ჩვენი ნაკრების ამბიციას უფრო მეტად აძლიერებს

ბაბრიჩიძე გამართულ ევროპის საქართველოს კალათბურთის ეროვნული ფედერაციის ხელმძღვანელები...

კენჭისყრის დასრულების შემდეგ მიხეილ ბაბრიჩიძემ შემდეგი კომენტარი გააკეთა:

„ვერ ვიტყვი, გაგვიმართლა, შეიძლება შედარებით ხელსაყრელ ჯგუფში მოვხვედრილიყავით...

რომელი ჯგუფი იქნებოდა ჩვენთვის უმჯობესი?

„ნებისმიერი სხვა, უფრო კი ლატვიის ჯგუფი, სადაც ასევე არიან ესტონეთი, ბელგია, ლიტვა...

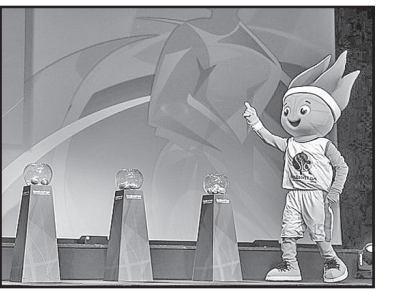
ვა, უკრაინა და ჩეხეთი. ჩვენ ამ ჯგუფში ჩეხეთის ნაცვლად მოვხვდებოდით...

საკმაოდ ძლიერია საფრანგეთის ჯგუფი...

შემაღვლებლობით საფრანგეთის ჯგუფი შესაძლოა ჩვენსაზე ძლიერი იყოს...

შანსებზე რას იტყვით, რამდენად რეალურია საუკეთესო 4 გუნდს შორის მოხვედრა?

კენჭისყრის შედეგები სხვა, ჩვენი ნაკრების ამბიციით - სხვა. უბრალოდ არ გავიქნებით მართლა, რაზეც ნერვიულობა და ბევრი ლაპარაკი არ ღირს...

თითოეული ჯგუფიდან პლეიოფში უნდა იქნას 4 საუკეთესო გუნდი...

საბარძილო. მრეწველი ნაკრების კალენდარი: 5 სექტემბერი. საქართველო - პოლანდია...

ჯგუფი A (მონპელიე) საფრანგეთი, ფინეთი, ბოსნია, პოლონეთი, ისრაელი, რუსეთი.

ჯგუფი B (ბერლინი) გერმანია, ესპანეთი, სერბეთი, თურქეთი, იტალია, ისლანდია.

ჯგუფი C (ზაგრები) ხორვატეთი, სლოვენია, საბერძნეთი, მაკედონია, საქართველო, პოლანდია.

ჯგუფი D (რიგა) ლატვია, ლიტვა, უკრაინა, ბელგია, ჩეხეთი, ესტონეთი.

ახლა მოსამზადებელი ეტაპის კარგად დაგეგმვას განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება...

კენჭისყრაზე ყველა ნაკრების წარმომადგენელი იმყოფებოდა. აქ არიან ევროპული კალათბურთის მალაჩინოსნები...

შანსებზე რას იტყვით, რამდენად რეალურია საუკეთესო 4 გუნდს შორის მოხვედრა?

კენჭისყრის შედეგები სხვა, ჩვენი ნაკრების ამბიციით - სხვა. უბრალოდ არ გავიქნებით მართლა, რაზეც ნერვიულობა და ბევრი ლაპარაკი არ ღირს...

ზადებელი მატჩების გამართვასთან დაკავშირებით. თითოეულ ვარიანტს განვიხილავთ...

ვიტალი ჯაფარიძე

ფიგურული ციგურაოვა

ნანი „ჩელსი“ წინააღმდეგ ვერ ითამაშებს

პორტუგალიის ეროვნული ნაკრების და ლისაბონის „სპორტიგის“ ნახევარმცველმა ლუიზ ნანიმ „ბოავიშტას“ წინააღმდეგ ეროვნული პირველობის მე-12 ტურის მატჩში მუხლქვედა მყვების ტრავმა მიიღო...

ჯერჯერობით უცნობია, თუ რა სიმძიმის ტრავმა ანუხებს პორტუგალიელ შემტევს...

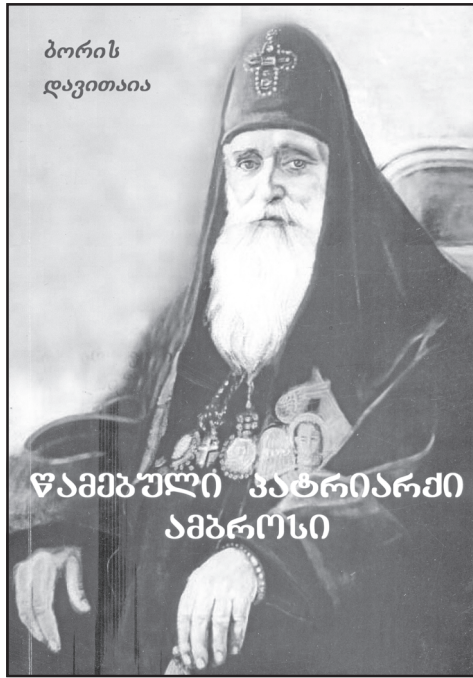
მიმდინარე სეზონში „მანჩესტერ იუნაიტედიდან“ განათხოვრებული ფეხბურთელი საკმაოდ შედეგიანად ასპარეზობს...

გიორგი შოთაძე

გაზიოცა

წამებულის ამბროსი ხელაია

ბიოგრაფიულ-დოკუმენტური პროზის სახით მკითხველმა მიიღო ახალი ნაშრომი „წამებულის პატრიარქი ამბროსი“, რომლის ავტორია მწერალი ბორის დავითაია. ავტორმა საპატიო მოვალეობად მიიჩნია გაეცოცხლებინა კომუნისტური ყოფისთვის მიუღებელი საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქის ამბროსი ხელაიას ცხოვრება და მოღვაწეობა. პატრიარქის არა მხოლოდ საარქივო მასალები იყო ტაბუდადებული, არამედ იდენტიფიცირებულ წმინდა ამბროსის ნათესავები და ახლობლები. ცნობების სიმწირის გამო ადრე გამოქვეყნებულ მასალებში გაიპარა ბევრი უზუსტობა.

ბორის დავითაია

წამებულის პატრიარქი ამბროსი

გმირებს არ ივინებენ. გმირები არიან ყველა სფეროში. წმინდა ეკლესიის წიაღშიც. ამიტომ იყო, რომ საქართველოს პრეზიდენტის 2013 წლის 26 ოქტომბრის ბრძანებით აღმსარებელ ამბროსის მიენიჭა საქართველოს გმირის წოდება. საქართველოს წმინდანთა ცხოვრება, სარწმუნოებისა და მამულის ერთგულებითაა გაჯერებული. ამაში გვარწმუნებს გიორგი მთაწმიდელის, პეტრე იბერის, თედორე მღვდლის, კირიონ-2-ისა და უამრავ სხვათა სიბრძნე და სიმამაცე. საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და

თვალი ავ ბედისწერას. მაშინ, როცა შეეძლო მშვიდად ეცხოვრა, არ იკადრა მიტმასნილთა დამცირებული ხვედრი გაეზიარებინა და უპირველესმა აღმართა პროტესტის ჯვარი. ის სავსებით შეგნებულად შეუდგა გოლგოთის გზას.

ცხადია, მისი სულიერი მრწამსი შეუთავსებელი შეიქნა იმუამინდელი ყოფისთვის, რამაც წინააღმდეგობის ვულკანი შვა. ეს ვულკანი შმაგა ძალით ეკვეთა ნითელი ყოფის უხეშ ჯვებრებს და თუ ვერ გაანგრია, მოარყია ის, შვა შემდგომი ვულკანური ბიძგები. ამით მოგვცა მაგალითი იმისა, თუ როგორ უნდა იქცეოდეს ქვეყნარტი მამულიშვილი.

წიგნს მწერლური წარმოსახვა ავსებს. ბ. დავითაია მოიძია ისტორიული წყაროები და ნათესავთა მოგონებები. ისინი გაეთობო საკუთარ უბეში და ისე შეეთავაზებინა მკითხველისათვის.

შესავალში მწერალი მაღლობს მოახსენებს ყველა მკვლევარსა და შემოქმედს, რომელთა ნაშრომებზე დაყრდნობითაც შესაძლებლობა მიეცა შეედგინა მეტწილად შევსებული და გადაამუშავებული ავტობიოგრაფიული წიგნი.

308-გვერდიანი ნაშრომი, რომელსაც ერთვის ილუსტრაციები, პოლიგრაფიულად კარგად არის გამოცემული.

რევაზ ბრიგადავაძე, ჟურნალისტი.

ისევ ლაფანურის შესახებ

გაომიკებული ბაომიკება ახალი კითხვები გაჩინა

2012 წლის 26 აგვისტოს სოფელ ლაფანურთან 5 ახალგაზრდა გაუჩინარდა. იმდროინდელი ხელისუფლების იდეოლოგიურმა რეპრეზენტებმა „რუსთავი-2“-მა მოსახლეობას „ახარა, რომ 28 აგვისტოს შსს-მ გამოავლინა და განადგურა ჩრდილოეთ კავკასიიდან საქართველოს ტერიტორიაზე შემოსული დივერსიული ჯგუფი. 29 აგვისტოს კი „გამარჯვებული ხალხის“ ტელევიზიამ ახალი ინფორმაცია მოგვანოდა იმის თაობაზე, რომ ჩვენი ძალოვანების მიერ განხორციელებული სპეცოპერაციის შედეგად დაიღუპა 2 შსს-ს თანამშრომელი და ამავე სტრუქტურის ექიმი და დივერსიული ჯგუფის 11 წევრი. ნაციონალურ იმპერიულმა ხელისუფლებამ შექმნა კრიზისების მართვის სპეციალური შტაბი მამინდელი პრემიერის, „ქვეყნის ხერხემლის“ (ამჟამად პატიმრობაში მყოფი) ვანო მერაბიშვილის თავკაცობით. მასში შედიოდნენ შს მინისტრი ბაიო ახალია (სასჯელმისჯელი), იუსტიციის მინისტრი ზურაბ ადუიშვილი (ქებნილი) და თავდაცვის მამინდელი მინისტრი, დღეს უმუშევარი დიმიტრი შაშკინი.

ყველაზე მთავარი ინფორმაციის დამალვაა. რატომ ცხადდებოდა, რომ ოპერაციის დროს დაიღუპა 11 ბოვეიკი, როდესაც გარდაცვლილთა რაოდენობა 7-ია, რა მოსაზრებით არ ჩაუტარდათ ექსპერტიზა, როგორც ტერორისტად გამოცხადებულთა, ასევე 3 დაღუპული პოლიციელის გვამებს. ყველაზე დამაფიქრებელი კი ის არის, რომ ზოგიერთი იმ დროს საქმეში ჩახედულმა პირმა (მათგან ზოგიერთი დღესაც სხვადასხვა პოსტზეა) უარი თქვა ომბუდსმენის კომისიის მუშაობაში მონაწილეობაზე. თანამშრომლობაზე გაურკვეველი მოსაზრებით განაცხადა უარი ახალიას იმუამინდელმა მოადგილემ გაილორტიფანაძემ.

საზოგადოებრივი საბჭოს მიერ მოძიებულმა მასალებმა უამრავი კითხვა წარმოშვა თვით ამ საბჭოს წევრებშიც. მათგან ერთ-ერთი, მამუკა არეშიძე სვამს კითხვას: შემდეგ ტერორისტებად შერაცხილები იმ დროინდელმა ხელისუფლებამ რა მიზნით ჩამო-

როგორ მოახერხა „ტერორისტთა“ ჯგუფიდან მხოლოდ ერთმა კაცმა გაქცევა, თანაც ჯგუფის ლიდერმა, ორგანიზატორმა? რატომ არ გამოცხადდა მასზე იმ წუთსვე ძებნა და რა მიზეზით არ მოითხოვა ჩვენმა მხარემ თურქეთისაგან მისი დაკითხვა, როდესაც იგი ამ ქვეყნის სპეცსამსახურებმა „გრუ“-ს აგენტობის ბრალდებით დააკავეს. თადარიგის ოფიცერს ისიც აკვირვებს, რომ საქმის მასალებიდან ვერ ხერხდება გარკვევა იმისა, თუ ვინ ხელმძღვანელობდა ქართველი მხრიდან ოპერაციას – მერაბიშვილი თუ ახალია.

ლაფანურის საქმის საფუძვლიანი გაცნობის შემდეგ მამუკა არეშიძე საგულისხმო დასკვნას აკეთებს იმის თაობაზე, რომ დღევანდელი ხელისუფლების მალაქ ეშელონებში გარკვეულ ძალებს არ აწყობთ სპეცოპერაციის საქმის რეალური გამოძიება, რადგანაც ორგანიზატორებიცა და შემსრულებლებიც დღესაც ს თანამდებობებზე მუშაობენ. არადა, სამართ-

იყვანა საქართველოში მარტვი, ხოლო აგვისტოში როგორ მოხდა მათი გააქტიურება. დროის ამ მონაკვეთში როგორ ახერხებდა 30-მდე შეიარაღებული პირი შსს-სათვის შეუმჩნეველად გადაადგილებას.

უშიშროების სამინისტროს ყოფილი თანამშრომლის, თადარიგის ვიცე-პოლიკოვნიკ ოთარ მეზინაშვილის დიდი ეჭვის საფუძველს ბადებს ის გარემოება, თუ

ლიანი ინფორმაციით დაინტერესებულია როგორც საზოგადოება, ასევე, უპირველეს ყოვლისა, გარდაცვლილთა ოჯახის წევრები, ნათესავები, ახლობლები, აცხადებს სახალხო დამცველის აპარატთან შექმნილი „ლაფანურის საქმის“ შემსწავლელი საზოგადოებრივი საბჭოს წევრი, ექსპერტი კაკაბაძის საკითხებში მამუკა არეშიძე.

ზაზა ბილიძე

ქართული ენციკლოპედიის ირ. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია იუნკება, რომ გარდაიცვალა რედაქციის ყოფილი თანამშრომელი, წამყვანი სამეცნიერო რედაქტორი

თინათინ აუაჟიკა

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

ვანტანგ, გიორგი, დალი ბერულავები, ზიზი ანთელავა, თეა ვანანია, ლეო, გიორგი ჩიქავები ღრმა მწუხარებით იუნკებიან აფხაზეთის გამორჩეული შვილის, ცნობილი ინტელექტუალის, ოჯახისა და მეგობრებისათვის თავდადებული პიროვნების

მერაბ დარსანიას

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

გ ა ნ ს ხ ა დ ე ბ ა

კომპანიის დასახელება: შპს „ტურელიტ გრუპი“
საიდენტიფიკაციო კოდი: 404979813
მოსაწვევი პირები: 1) ზაქირ ბაბაევი (აზერბაიჯანის მოქალაქე, პასპორტის ნომერი: AZE P3233083)
2) ნინო გაბეჩავა (საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი: 01019059580)
დღის წესრიგი:
1) პარტნიორების მიერ განხორციელებული შენატანის დადგენა;
2) საზოგადოების პარტნიორების მიერ შენატანის განხორციელება;
3) მშენებლობის მიმდინარე პროექტის განსაზღვრა.
სხდომის ჩატარების ადგილი: საქართველო, თბილისი, გუდიაშვილის მოედანი №4 (იურიდიული ფირმა ბი-ელ-სი-ს ოფისი) სხდომის ჩატარების თარიღი და დრო: 2014 წლის 17 დეკემბერი, 14 სთ.

ტესტი

არანაირი პრობლემა?

რამდენად კარგად შეგიძლიათ გაართვათ თავი ცხოვრებისეულ პრობლემებს? ეს რომ გაიგოთ, გაიარეთ ეს ტესტი.

- უზიარებთ ამ პრობლემებს თქვენს მეგობრებს?
ა) არა.
ბ) გააჩნია ვითარებას.
გ) კი.
- თქვენ „უმაღლეს“ არკვეთ ურთიერთობას იმასთან, ვინც განწყობილია?
ა) კი.
ბ) ყოველთვის არა.
გ) არა.
- ჩვეულებრივად იკეტებით თავის თავში, თუ განწყობილია?
ა) არა.
ბ) გააჩნია, რა პრობლემები.
გ) კი.
- ღრმად განიცდით ნებისმიერ უსიამოვნო მომენტებს თქვენს ცხოვრებაში?
ა) არა.
ბ) არა ყველაფერს და არა ყოველთვის.
გ) კი.
- მიგაჩნიათ, რომ მხოლოდ ფსიქოლოგებს შეუძლიათ დაეხმარონ ადამიანს გადაეწყვიტოს ყველა თავისი პრობლემა?
ა) არა.
ბ) გააჩნია, რა პრობლემები.
გ) კი.
- ბედნიერების მომენტებში თუ ფიქრობთ იმის შესახებ, რომ ეს დიდი ხნით არაა.
ა) არა.
ბ) ზოგჯერ.
გ) კი.
- თუ განწყობილი ხართ, გეცოდებათ თავი, გირჩევენთ განმარტოვდეთ?
ა) არა.
ბ) ყოველთვის არა.
გ) კი.

შეხვედით, როგორი პასუხები თქვენთან ყველაზე მეტი და გაეცანით დასკვნებს

თუ ყველაზე მეტია პასუხი „ა“-ზე, თქვენ ძლიერი და გაბედული ადამიანი ბრძანდებით, რომელსაც შეუძლია გაუძლოს ბედისწერის დარტყმას და კარგად გაუძლოს უსიამოვნებებსა და უბედურებებს, სწორად შეაფასოს შექმნილი სიტუაცია. თქვენ ვერ შეეჩვიეთ იბუზღუნოთ თქვენს ცხოვრებაზე წარუმატებლობის შემთხვევაშიც კი (ვის არ მოსვლია ასეთი რამ?!). თუმცა ყოველთვის დარჩე სრულ „მზადყოფნაში“ რთულია. რუ გემინიათ, ენდოთ თუნდაც ყველაზე ახლოდ აღადამიანებს.

თუ ყველაზე მეტია პასუხი „ბ“-ზე, სურვილის შემთხვევაში თქვენ შეგიძლიათ გაუძლოთ ბევრ თქვენს პრობლემას, მაგრამ მათი განაწილებისთვის მიმართავთ ნათესავებსა და თქვენთვის მახლობელ ადამიანებს. და ვინაიდან მათ იცინან, რომ თქვენ მათ არ შეუძლებთ უბრალო რამეზე, ყველაზე ხშირად ისინი სიამოვნებით მოდიან თქვენთან დასახმარებლად.

თუ ყველაზე მეტია პასუხი „გ“-ზე, თქვენ არ შეგიძლიათ თავი გაართვათ თქვენს პრობლემებსა და უბედურებებს. საინტერესოა, რომ ხშირად ისინი ჩნდება სწორედ თქვენი წუხილის გამო საკუთარი თავისადმი – ეს წუხილი განუხებთ თქვენ, არ გაძლევთ საშუალებას იმოქმედოთ ნორმალურად, იმუშაოთ, დაისვენოთ. როგორც ჩანს, თქვენ უპირატესობას ანიჭებთ ცურვას დინების მიხედვით, ვიდრე ბრძოლას ტალღებთან. „უბედური ადამიანის“ სახე, რასაკვირველია, ზოგჯერ მომგებიანია, მაგრამ მაინც არ ღირს მუდმივად ან უხებდე ირგვლივყოფებს შენი პრობლემებით. დაიწყეთ საკუთარი თავისადმი რწმენის ამპლლება, იწამეთ თქვენი ძალები და შესაძლებლობანი – და მაშინ შეგეძლებათ თავდავე გაუსწოროდეთ სიძნელეების უმრავლესობას.

სიმდიდრის ათი საიდუმლო, რომლებზეც წიგნებში არ ვერა

1. საუკეთესო დრო წარმატებისთვის
არ არსებობს საუკეთესო დრო იმისათვის, რომ წარმატებული გახდეთ, სწრაფად შეიცვალოთ და სიმდიდრე მოაგროვოთ – ვიდრე ეს ახლა, მოცემული მომენტია ის, თუ როგორ ცხოვრობთ დღევანდელ დღეს, განსაზღვრავს როგორ იქნებით მომავალში.

2. იმურობა შორს
როცა რამეს ყიდულობთ, ყოველთვის შეაფასეთ ნივთი გრძელვადიანი ეფექტიდან გამომდინარე, ანუ დააკვირდით არა იმას, რამდენს დახარჯავთ ფორმალურად მისი შექმნისას, არამედ იმას, თუ რა რე-

სურს, რა კაპიტალდაბანდება მოითხოვს ეს სა-
მომავლოდ (არამარტო ფინანსურს, არამედ დროისა
და შრომის მხრივ).

3. ფულინაფი არააჯანსაღი დამოკიდებულება

ბევრი ადამიანი ფულის მიმართ განიცდის ორ, ურთიერთსაწინააღმდეგო ემოციას – სიყვარულს და სიძულვილს. უყვართ იმიტომ, რომ შეუძლიათ ფულით შენაძენის გაკეთება და დადებითი ემოციების მიღება. სძულთ, რადგან მათი უკმაობის დროს უწინდებით შეგრძნება, რომ ფული მართლაც მათ ცხოვრებას. თუ ფული არ არის, ადამიანები სესხულობენ ან კრედიტს იღებენ. უარი თქვით ემოციურ შენაძენებზე და საკრედიტო ბარათებზე.

4. არასწორი პროგრამირება

ადამიანების უმეტესობა ფულს ფასეულობად თვლის. ეს ასე არ არის. ფული – უბრალოდ ქალაქია. თუ თქვენ მიზნად ისახავთ: „მინდა მილიონი დოლარი“ – ეს უაზრობაა. სინამდვილეში თქვენ ამბობთ, რომ გინდათ ქალაქდების გროვა. გააკეთეთ ისე, რომ მიზანი იყოს რეალური და არა ის, რომ უბრალოდ ფული გინდათ. სწორედ ამიტომ, მდიდარი ადამიანები არასოდეს ინახავენ ქონებას ფულადი სახით.

5. ფული VS ფასეულობა
ფული თავისით იზრდება, როცა ჩვენ ფოკუსირებას ვაკეთებთ ფასეულობის შექმნაზე. აუცილებელია ფასეულობის შექმნის სწავლა, რომლის საჭიროებაც აქვთ სხვებს. აი, მაშინ თქვენ შეძლებთ კარგი თანხის გამოიმუშავებას. რატომ ხდება, რომ ბევრმა ადამიანმა, რომელმაც ფული ლატარიაში მოიგო, მალევე დაკარგა? იმიტომ, რომ არ იცოდნენ ფასეულობის შექმნა და არც შეუქმნიათ ის.

6. რომორ არ უნდა იფიქროთ
თუ თქვენს გარემოცვას უარყოფითი დამოკიდებულება აქვს ფულის მიმართ, ამბობენ, რომ ფული არის სიკვლე, ხოლო სიმდიდრე აფუჭებს ადამიანებს – ქვეცნობიერი პროგრამირდება სიმდიდრის მიღწევის საწინააღმდეგოდ. ასეთი მიდგომა უნდა შეიცვალოს.

7. შენაძენის შეფასება
ერთ-ერთი მავნე ჩვევაა თავად არის ის, რომ ჩვენ რეალურად არასოდეს ვითვლით რა ღირს სინამდვილეში შენაძენი. არ ვითვლით რამდენი დრო, ენერჯია და შრომა დაგვჭირდება იმისათვის, რომ თავს ასეთი შენაძენის გაკეთების უფლება მივცეთ. გამოიმუშავეთ წესად შენაძენის გაკეთებამდე ამა თუ იმ ნივთის შეფასება. დაფიქრდით, რამდენს გა-

მოიმუშავებდით ამ თანხის გონივრულად ინვესტირებით.

8. ფულის გამოყენება ფული ღირს

ფინანსური ოპერაციები, რომლებსაც ჩვენ ვახორციელებთ, ფული ღირს – ბანკები იღებენ საკომისიოს. ბევრი ადამიანი ამას ყურადღებას არ აქცევს, არადა, ეს მსხვილი თანხა საბოლოო ჯამში. მზად ხართ, რომ სამუშაო დღის 15%-ზე მეტი მოანდომოთ იმის გარკვევას, თუ რომელ ბანკომატში ხსნით ფულს?

9. წარმატებული ადამიანები ძონებას ფულად სახსრებში არ ინახავენ

მდიდარ ადამიანებს აქვთ აქტივები, ღარიბებს – კრედიტები, ვალები და ვალდებულებები. ქონება უნდა შეინახოთ აქტივებში იმიტომ, რომ დაიცვათ ის ინფლაციისგან.

10. ინვესტიცია ჩადეთ საკუთარ სწავლაში

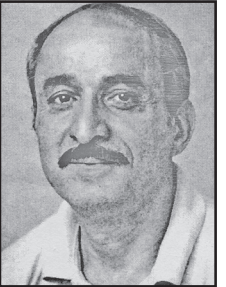
სწავლა – თქვენი ყველაზე ფასეული აქტივია. ახალი უნარების შექმნით, თქვენ შეძლებთ უფრო მეტი გამოიმუშაოთ. ან შეისწავლეთ ბიზნეს-უნარები და გააკეთეთ ისე, რომ თქვენ კი არ გამოიმუშავებდეთ, არამედ სხვები გამოიმუშავებდნენ თქვენთვის.

სუბრობით ყურადსაღები

„მოლო, მეოგრაულ ვიხსოვრით!“

მატონო ვლადიმერ ვლადიმერის ძვე, თქვენ დიდი იმპერიის წინამძღოლი ბრძანდებით. შეგწევთ ძალა მართოთ ქვეყნის სადავეები, მაგრამ ერთი წამ მსუნს, გინჩით, შეეშვით სხვისი მიწების მიტაცებას. ამის უფლება არავის აქვს, მით უმეტეს, თუ გაძარცვული ქვეყანა ერთმონაწილად, მეზობელი და თქვენი ქვეყნის ტერიტორიის, თითქმის შესამდეა. ვიცი, თქვენ იმპერიული ინტენსივობა გამოძრავებთ, მაგრამ უკვდავი არავინ ვართ, არც ამ ბარათის ავტორი და არც თქვენ. ასე რომ, არც აფხაზეთს და არც სამაჩაბლოს ანავინ ჩაგაყოლებთ საფლავში. ამიტომ, ჯობს ისე ვიცხოვროთ ურთიერთმეგობრულად, როგორც რუსული ანი-მაციური ფილმის გმირი კატა ლეოპოლდი ამუნათებს ონავარ თავუნიებს – „РБНЯТА, ДАВАЙТЕ ЖИТЬ ДРУЖНО!“

ეს გამოსავალი ყველას სჯობია.
პატივისცემით
თენგიზ თომაძე

რედაქციისგან: კულტურის დამსახურებული მუშაკი, პოლიგრაფისტი თენგიზ თომაძე დღეს იუბილარია – 75 წელი შეუსრულდა. ვულოცავთ!

იურიდიული კონსულტაცია

კითხვა: სამართლებრივად როგორ გადამწყდება ქონების დაბრუნების საკითხი იმ შემთხვევაში, როცა გარდაცვლილად გამოცხადებული პირის ქონება გადაეცა სახელმწიფოს, რომელმაც მოახდინა მისი რეალიზაცია, მაგრამ შემდეგ ეს პირი ცოცხალი აღმოჩნდა?

პასუხი: თუ გარდაცვლილად გამოცხადებული პირის ქონება გადაეცა სახელმწიფოს და მან მოახდინა მისი რეალიზაცია, გარდაცვლილად გამოცხადების შესახებ გადამწყვეტილების გაუქმების შემდეგ პირს უბრუნდება ქონების რეალიზაციით მიღებული თანხა.

კითხვა: დანიშნული მატეს სახელმწიფო კომპენსაცია. მომეცემა თუ არა იგი საჯარო სამსახურში მუშაობის დანაშაულის შემთხვევაში?

პასუხი: არა, არ მოგეცემათ – პირს, რომელსაც დანიშნული აქვს სახელმწიფო კომპენსაცია, მისი მიღება უწყდება საჯარო საქმიანობის დანაშაულის დღიდან, მისი განხორციელების მთელ პერიოდში.

კითხვა: გთხოვთ, განვიხილოთ, რა შემთხვევაში შეიძლება ჩაითვალოს პირი უგზო-უკვლოდ დაკარგულად და გარდაცვლილად? შესაძლებელია ზვინადა?

პასუხი: დანიტერესებული პირის განცხადების საფუძველზე ფიზიკური პირი შეიძლება სასამართლოს გადაწყვეტილებით აღიარებულ იქნეს უგზო-უკვლოდ დაკარგულად, თუ მისი ადგილსამყოფელი უცნობია და ორი წლის მანძილზე იგი არ გამოჩენილა თავის საცხოვრებელ ადგილას. აგრეთვე, თუ იგი უგზო-უკვლოდ დაიკარგა ისეთ გარემოებაში, რომელიც მას სიკვდილს უქადადა ანდა სავარაუდოა მისი დაღუპვა რაიმე უბედური შემთხვევის გამო და ასეთი ცნობები ექვსი თვის განმავლობაში არ მოიპოვება. გარდაცვლილად პირს სასამართლო გამოაცხადებს იმ შემთხვევაში, თუ მის საცხოვრებელ ადგილას ხუთი წლის განმავლობაში არ მოიპოვება ცნობები აღნიშნული პირის ადგილსამყოფელის შესახებ. აქვე გაცნობებთ, რომ სამხედრო მოსამსახურე ან სხვა პირი, რომელიც უგზო-უკვლოდ დაიკარგა საომარ მოქმედებასთან დაკავშირებით, შეიძლება სასამართლოს წესით გამოცხადდეს გარდაცვლილად არა უადრეს ორი წლის გასვლისა საომარი მოქმედების დამთავრების დღიდან.

რუბრიკას უძღვება „საქართველოს რესპუბლიკის“ იურიდიული კონსულტანტი ირინე ლლონტი

რეკლამა **გ. ახვლედიანის ქ. №19.**
„საქართველოს რესპუბლიკაში“ **29 9-62-77; 568 82-09-84.**

ციცხალი ანეკდოტები

მინო ექვითან ვიზიტის შემდეგ ძალიან აფორიაქებული დაბრუნდა სახლში.

– რა გითხრა ექვითან ისეთი, ასე რომ ჩამოგტირის ცხვირ-პირი? – ეკითხება ცოლი.
– ყველაფერი ცუდადაა: ექვითან ტაბლეტები მომცა და მიხარა, მთელი ცხოვრება უნდა სვავო.

– და მერე რა არის ამაში საშიში?
– ის, რომ მან მხოლოდ შვიდი ცალი ტაბლეტი მომცა.

არასწორი, რომ ამბობენ, ფულთან განშორება ძნელიაო.

ბევრად ძნელი მასთან შეხვედრაა!

ჩემმა ცოლმა, როგორც იქნა, ისწავლა კერძების მომზადება.

ახლა ჩემი ჯერია – უნდა ვისწავლო მისი მომზადებული კერძების ტაბა.

მამაბატონი, ხომ ვერ მასწავლით, როგორ მივიღე ნათელ მომავალთან?

– მაგაზე იოლი რა არის! როგორც კი პორიზონტს გასცდებით, მაშინვე მარცხნივ გადაუხვიეთ.

ბობონი, შესანიშნავად გამოიყურებით. გმადლობთ.

– პირველ აპრილს გილოცავთ!

შენს მშობლებს მულტიფილმებისა ეშინიათ?

– ვგონებ, არა.

– აი, ჩემებს კი ეშინიათ! როგორც კი დაინწყება მულტიფილმი, მაშინვე საბანს გადაივარებენ და ცხცახებენ და რას ცხცახებენ..

კადრი

ავტორთა საყურადღებო
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA

გ. ახვლედიანის (მთავარი) პერიოდიკის ქ. 19
ინფორმაცია 66434

გამომცემლობა:
შპს „თანამშრომელთა“-გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
ტ. 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“
(რკინიგზის ჩიხი, № 20)

uac(უაქ)070.4(479.22)
ს-323
ISSN 2233-3851

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
299-62-77;
599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
ბურამ გომიანიშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსიანი 599 17-21-21;
საბრტაძე მოზულა 599 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
ბაბუა ვაჟაძე 514 33-33-24